

จดหมายข่าว

ธรรมาภิบาลมหาวิทยาลัย

ปีที่ 7 ฉบับที่ 7.2 (กรกฎาคม - ธันวาคม) 2559

ISSN 1906-4977

แนะนำนายกสภามหาวิทยาลัย
กิจกรรมส่งเสริมธรรมาภิบาล

: นายวิชัย ศรีขวัญ
: ยุทธศาสตร์และแนวทางการดำเนินงานของ
สถาบันคลังสมองของชาติ 2559-2563

กิจกรรมส่งเสริมการกิจมมหาวิทยาลัย

: ศึกษาดูงาน....ธรรมาภิบาลสัมพันธ์ 2559
: การประเมินกับการบริหารจัดการทุนวิจัยของมหาวิทยาลัย
: งานวิชาการเพื่อสังคม Socially-engaged Scholarship
: อุดมศึกษากับภารกิจที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
: หลักสูตร“กฎหมายมหาชนกับการบริหารงานมหาวิทยาลัย”

ข่าวประชาสัมพันธ์

สารบัญ

Contents >>

- 3 แนะนำนายกสภามหาวิทยาลัย
นายวิชัย ศรีขวัญ
- 9 ยุทธศาสตร์และแนวทางการดำเนินงาน
ของสถาบันคลังสมองของชาติ
2559-2563
- 14 ศึกษาดูงาน...ธรรมาภิบาลสัมพันธ์
2559
- 16 การประเมินกับการบริหารจัดการทุน
วิจัยของมหาวิทยาลัย
- 17 งานวิชาการเพื่อสังคม
(Socially-engaged Scholarship)
- 19 อุดมศึกษากับการกิจที่ 4
การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
- 22 หลักสูตรกฎหมายมหาชนกับ
การบริหารงานมหาวิทยาลัย

สถาบันคลังสมองของชาติ
www.knit.or.th/ugi

Editorial >>

บทบรรณาธิการ

จดหมายข่าวธรรมาภิบาลมหาวิทยาลัยฉบับนี้เป็นฉบับที่ 22 เนื้อหาในจดหมายข่าวฯ ประกอบด้วย แนะนำนายกสภามหาวิทยาลัย (นายวิชัย ศรีขวัญ) กิจกรรมส่งเสริมธรรมาภิบาล “ยุทธศาสตร์และแนวทางการดำเนินงานของ สถาบันคลังสมองของชาติ 2559-2563” “ศึกษาดูงาน...ธรรมาภิบาลสัมพันธ์ 2559” กิจกรรมส่งเสริมการกิจมหาวิทยาลัย: “การประเมินกับการบริหารจัดการทุนวิจัยของมหาวิทยาลัย” “งานวิชาการเพื่อสังคม Socially-engaged Scholarship” “อุดมศึกษากับภารกิจที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม” ข่าวประชาสัมพันธ์หลักสูตร “กฎหมายมหาชนกับการบริหารงานมหาวิทยาลัย”

จดหมายข่าวธรรมาภิบาลมหาวิทยาลัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนทัศนะและประสบการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุดมศึกษา และการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย หากท่านผู้อ่านมีข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะใดๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดทำจดหมายข่าวฯ หรือประสงค์ที่จะนำบทความเรื่องธรรมาภิบาล ตลอดจนประสบการณ์ หรือแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการที่ดีในสถาบันของท่านมาเผยแพร่ กรุณาติดต่อกองบรรณาธิการตามที่อยู่ด้านล่างนี้ จักขอบคุณยิ่ง

กองบรรณาธิการ

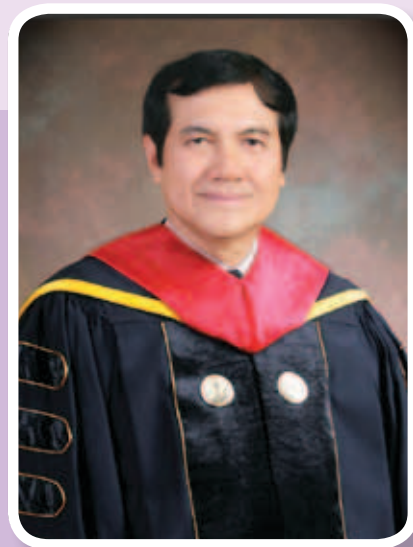
คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา : รศ.ดร.พีรเดช ทองอำไพ
กองบรรณาธิการ : นางสาวฉันทลักษณ์ อาจหาญ
จัดพิมพ์โดย : สถาบันคลังสมองของชาติ
ชั้น 22B อาคารมหานครยิบซัม เลขที่ 539/2 ถนนศรีอยุธยา
เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ : 0 2640 0461 โทรสาร : 0 2640 0465

แนะนำนายกสภามหาวิทยาลัย

นายวิชัย ศรีขวัญ

สถาบันคลังสมองของชาติ
ได้รับความกรุณาจาก นายวิชัย ศรีขวัญ
สัมภาษณ์วันจันทร์ที่ 18 กรกฎาคม 2556 เวลา 16.00 น.
ณ โรงแรมปทุมวันปริ้นเซส กรุงเทพฯ

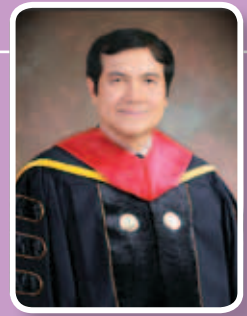
ประวัติ

นายวิชัย ศรีขวัญ เกิดปี พ.ศ. 2492 อำเภอกะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี รัฐศาสตรบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท รัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และได้ผ่านหลักสูตรนายอำเภอ รุ่นที่ 27 หลักสูตรนักปกครองระดับสูง รุ่นที่ 31 และหลักสูตรผู้บริหารระดับ 9 ของกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2541

ประวัติการทำงานที่สำคัญ ได้แก่

- พ.ศ.2515 พนักงานส่งเสริมและสงเคราะห์ชาวเขา จังหวัดเชียงใหม่ กองสงเคราะห์ชาวเขา กรมประชาสงเคราะห์
- พ.ศ.2517 ปลัดอำเภอ อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี อำเภอคีรีรัฐนิคม อำเภอพระแสง (ฝ่ายป้องกัน) จังหวัดสุราษฎร์ธานี และอำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
- พ.ศ.2525 ผู้ช่วยผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
- พ.ศ.2528 หัวหน้าสำนักงานจังหวัดระยอง และจังหวัดนครสวรรค์
- พ.ศ.2533 หัวหน้าฝ่ายสรรหา บรรจุแต่งตั้งและข้อมูลบุคคล สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
- พ.ศ.2537 ผู้อำนวยการกองตรวจราชการและเรื่องราวร้องทุกข์ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
- พ.ศ.2538 ปลัดจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (ช่วยราชการสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย) และนักปกครอง 9 สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
- พ.ศ.2539 รองผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
- พ.ศ.2540 รองผู้ว่าราชการจังหวัดพังงา (ช่วยราชการสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย)
- พ.ศ.2541 ผู้ช่วยปลัดกระทรวงมหาดไทย
- พ.ศ.2544 ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท
- พ.ศ.2547 ผู้ว่าราชการจังหวัดลพบุรี
- พ.ศ.2549 ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่
- พ.ศ.2550 อธิบดีกรมการปกครอง
- พ.ศ.2552 ปลัดกระทรวงมหาดไทย

นายวิชัย ศรีขวัญ ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ชั้นมหาปรมาภรณ์ช้างเผือก (ม.ป.ช.) ปัจจุบัน
นายวิชัย ศรีขวัญ ดำรงตำแหน่ง นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

“ การวัดคุณภาพที่แท้จริงของมหาวิทยาลัย จะต้องดูที่คุณลักษณะของบัณฑิต มุ่งมั่นเพื่อสร้างบัณฑิตที่เหมาะสมกับสังคมพหุวัฒนธรรม มีความรู้กว้างในหลากหลายศาสตร์ สาขา สามารถวิเคราะห์วิสัย และแก้ปัญหาต่างๆ ในระดับดี มีทักษะต่างๆ ที่เหมาะสมต่อการทำงาน มีทัศนคติที่ดี อีกทั้งยังต้องมีลักษณะของการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้ด้วยตนเอง”

บทบาทของนายกสภาฯ ในการกำกับดูแลมหาวิทยาลัย

สภามหาวิทยาลัยปฏิบัติหน้าที่เป็นองค์คณะที่องค์ประกอบเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ด้านต่างๆ นายกสภาฯ จึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่จะอำนวยการให้สภามหาวิทยาลัยได้ทำหน้าที่สำคัญ ได้แก่

- 1) ด้านการผลิตบัณฑิตพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 2) ด้านการวิจัยพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี
- 3) ด้านการถ่ายทอดความรู้การบริการวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- 4) ด้านการแข่งขันในประชาคมอาเซียน
- 5) ด้านการบริหารจัดการ
 1. กำหนดนโยบายและกำกับดูแลให้ฝ่ายบริหารนำไปสู่การปฏิบัติรวมทั้งการตรวจสอบติดตามและประเมินผลซึ่งประกอบด้วยนโยบาย 5 ด้าน
 2. การกำกับดูแลและแนะนำให้ฝ่ายบริหารดำเนินการแก้ไขปัญหาและพัฒนาตามนโยบายและพันธกิจของมหาวิทยาลัยตามหลักธรรมาภิบาลหรือหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
 3. การสนับสนุนให้เกิดสัมพันธภาพอันดี เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพของการปฏิบัติหน้าที่ระหว่างกรรมการสภาฯ ผู้บริหารและบุคลากรของมหาวิทยาลัย รวมทั้งกับชุมชนและหน่วยงานหรือสถาบันที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ

การปฏิรูปการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย

สภามหาวิทยาลัยฯ ได้แต่งตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยเป็นคณะทำงานที่มาศึกษาและเสนอแนวทางการปรับปรุงทั้งด้านโครงสร้างองค์กร และกระบวนการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย โดยคณะทำงานได้สำรวจข้อมูล วิเคราะห์ และรับฟังความคิดเห็นจากส่วนที่เกี่ยวข้องเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย และดำเนินการปรับปรุงให้แล้วเสร็จตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2553 ที่สำคัญได้แก่

1. การจัดองค์กรและบุคลากร

1.1 การจัดตั้งสำนักงานสภามหาวิทยาลัย มีที่ตั้งสำนักงาน ห้องประชุม และสถานที่ทำงานของนายกสภาฯ กรรมการสภาฯ และฝ่ายต่างๆ อยู่ภายในอาคารที่เป็นสัดส่วนเฉพาะ โดยกำหนดให้รองอธิการบดีทำหน้าที่เลขานุการสภาฯ มีหัวหน้าสำนักงานสภาฯ และกำหนดโครงสร้างให้มีฝ่ายต่างๆ ได้แก่ ฝ่ายธุรการ ฝ่ายจัดการประชุม และฝ่ายติดตามการดำเนินงานตามมติของสภามหาวิทยาลัย

ปัจจุบันมีอาจารย์ที่เกษียณอายุราชการแล้วและมีประสบการณ์ทางการบริหารและทางการศึกษามาทำหน้าที่หัวหน้าสำนักงาน และมีอัตรากำลังของฝ่ายต่างๆ รวม 1,056 คน โดยบรรจุแต่งตั้งเป็นสายวิชาการจำนวน 584 คน และสายสนับสนุนจำนวน 472 คน (ข้อมูลจากกองการเจ้าหน้าที่ วันที่ 1 มิถุนายน 2557)

1.2 การจัดตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานขึ้นมาทำหน้าที่ศึกษา วิเคราะห์ และกลั่นกรองงานในหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย โดยมีกรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิเป็นประธานกรรมการประกอบด้วยกรรมการสภาจากด้านต่างๆ และผู้บริหารของมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งคณะกรรมการประกอบด้วย

- 1) คณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนามหาวิทยาลัย
- 2) คณะกรรมการนโยบายการเงินและทรัพย์สิน
- 3) คณะกรรมการร่างกฎ ระเบียบ และข้อบังคับ

(ในช่วงแรกได้มีคณะทำงานแยกเป็นงานด้านต่างๆ เช่น ด้านวิชาการ การผลิตบัณฑิต ด้านการเงินและทรัพย์สิน ด้านการบริหารงานบุคคลเมื่อปรับปรุงแก้ไขจนแล้วเสร็จจึงได้ยุบคณะทำงานเหลือเพียงคณะกรรมการ) 4) คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลสภาฯ แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกทั้งหมด 5) คณะกรรมการส่งเสริมบริการวิชาการทำหน้าที่ให้คำปรึกษา และเป็นผู้แนะนำในการพัฒนาบุคลากรในการศึกษาต่อและการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ

นอกจากนั้นสำหรับเรื่องที่ไม่สามารถมอบหมายให้คณะกรรมการด้านใดได้โดยตรงหรือเป็นงานเฉพาะกิจ สภามหาวิทยาลัยก็ได้แต่งตั้งคณะทำงานด้านนั้นๆ ขึ้น และยกเลิกเมื่อเสร็จภารกิจ คณะทำงานร่างจรรยาบรรณสภามหาวิทยาลัย คณะทำงานปรับปรุง

การทำหน้าที่ของคณะกรรมการและคณะทำงานเหล่านี้ช่วยให้สภามหาวิทยาลัยดำเนินการได้สะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพอย่างชัดเจน

2. การประชุมสภามหาวิทยาลัย ได้ปรับปรุงเพื่อให้ เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น ที่สำคัญได้แก่

2.1 การกำหนดปฏิทิน วัน เวลา และสถานที่ประชุม เป็นรายปี โดยประชุมในวันอังคารสุดท้ายของเดือน โดยระเบียบวาระสำคัญที่จะต้องนำเข้าที่ประชุมในแต่ละเดือนไว้เป็นแนวทางด้วย

2.2 การปรับปรุงการจัดระเบียบวาระการประชุม ที่เด่นชัด คือกำหนดให้มีวาระสืบเนื่องที่เป็นการติดตามผลการดำเนินงานตามมติของสภามหาวิทยาลัย ซึ่งได้แนะนำให้สำนักงานสภาฯ บันทึกมติของสภาฯ ที่สำคัญและเป็นแนวทางปฏิบัติไว้เป็นหมวดหมู่ง่ายต่อการค้นหาและตรวจสอบด้วย นอกจากนี้ยังกำหนดให้มีวาระการพิจารณาเชิงนโยบาย โดยคณะกรรมการนโยบายและแผนประจำสภาฯ จะทำหน้าที่ตรวจสอบ ติดตาม เพื่อนำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

2.3 การปรับปรุงกระบวนการจัดการประชุม โดยได้พัฒนาไปสู่การประชุมโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแบบไร้เอกสาร เช่น การจัดระเบียบวาระการประชุม การบันทึก รายงานการประชุม การรับรองระบบการประชุม รวมทั้งการส่งเอกสารระเบียบวาระการประชุม หรือแจ้งกำหนดวันประชุมล่วงหน้าก่อนวันประชุมด้วย เป็นต้น

3. การเพิ่มพูนสมรรถนะกรรมการสภามหาวิทยาลัย ได้ดำเนินการ ที่สำคัญได้แก่

3.1 การส่งเสริมและทบทวนบทบาทของสภามหาวิทยาลัยประจำปี โดยใช้เวลาในระหว่างการประชุมทางไปศึกษาดูงานทุกปี ในการทบทวนบทบาท นโยบาย และกระบวนการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย โดยมีการกำหนดประเด็นในการศึกษา วิเคราะห์วิจารณ์อย่างเป็นรูปธรรมและชัดเจน เพื่อนำมาเป็นแนวทางดำเนินการ รวมทั้งปรับปรุงนโยบายการแก้ไขปัญหาและพัฒนามหาวิทยาลัย ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ซึ่งรวมทั้งการดำเนินงานของคณะกรรมการด้านต่างๆ ที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งขึ้น จะแต่งตั้งกรรมการที่มาจากทุกกลุ่ม รวมถึงผู้บริหารของมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วม และร่วมมือกันเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา และพัฒนามหาวิทยาลัย

3.2 การจัดปฐมนิเทศกรรมการสภาฯ ที่ได้รับการแต่งตั้งใหม่ เพื่อให้รู้หรือทบทวนบทบาทหน้าที่ของกรรมการสภามหาวิทยาลัยรับทราบนโยบายของมหาวิทยาลัย รวมทั้งทำความรู้จักและรับทราบข้อมูลการดำเนินการของมหาวิทยาลัยและของคณะ ซึ่งจะดำเนินการทุกครั้งที่มีการแต่งตั้งกรรมการสภาฯ ใหม่

3.3 การจัดให้มีจรรยาบรรณกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยสภามหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งกรรมการร่างขึ้น และประกาศใช้ตัวใหม่ ปี พ.ศ. 2555 โดยมีสาระสำคัญระบุถึง จรรยาบรรณของกรรมการสภามหาวิทยาลัยเอง จรรยาบรรณระหว่างกรรมการสภามหาวิทยาลัย จรรยาบรรณของสภามหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย รวมทั้งกับชุมชน และสังคมด้วยโดยได้ออกประกาศสภาฯ เรื่อง จรรยาบรรณของกรรมการสภามหาวิทยาลัยและได้ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ให้กับกรรมการสภาฯ และบุคลากรของมหาวิทยาลัยทราบ

4. การประเมินผลการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย

มีการดำเนินงาน 2 รูปแบบ คือ

4.1 การประเมินตนเอง โดยกรรมการสภามหาวิทยาลัย
ทุกคนกรอกแบบประเมินตามแบบที่ สภามหาวิทยาลัยกำหนดขึ้น
และประเมินเป็นภาพรวมเพื่อแจ้งให้กรรมการสภามหาวิทยาลัย
ทราบ เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานต่อไป

4.2 การประเมินโดยคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ
และประเมินผลการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย โดยเป็นการมอบ
ภารกิจเพิ่มเติมจากเดิม คณะกรรมการชุดนี้จะประเมินเฉพาะ
ผลการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย อธิการบดีและคณบดี
เท่านั้น ซึ่งองค์ประกอบของคณะกรรมการประเมินดังกล่าว
มาจากการสรรหาตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และเป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกทั้งหมด

การเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกรรมการสภา มหาวิทยาลัย และระหว่างสภามหาวิทยาลัยกับผู้บริหาร

การทำหน้าที่เป็นองค์คณะของสภามหาวิทยาลัย
ได้มีการส่งเสริมความสัมพันธ์และความเข้าใจกันดีในระหว่าง
กรรมการสภามหาวิทยาลัย และระหว่างสภามหาวิทยาลัยกับ
ผู้บริหารอย่างต่อเนื่อง 1 วัน

(1.) การแต่งตั้งคณะกรรมการ และคณะทำงานประจำ
สภามหาวิทยาลัยทุกคณะจะแต่งตั้งจากกรรมการสภาทุกกลุ่ม
และบุคลากรของมหาวิทยาลัย ทำให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหาร
และบุคลากรของมหาวิทยาลัยได้มีโอกาสปรึกษาหารือและมี
ส่วนร่วมในการทำงานอยู่เสมอ ในการปฏิบัติทุกคณะจะพบปะ
และประชุมกันทุกเดือน

(2.) การสนับสนุนให้กรรมการสภามหาวิทยาลัยได้
เข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยตามโอกาสที่เหมาะสม เช่น
การเชิญกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นวิทยากร
บรรยาย หรือแนะนำบุคลากรของมหาวิทยาลัยในประเด็นที่
เชี่ยวชาญ การเชิญกรรมการสภามหาวิทยาลัยเข้าร่วมกิจกรรม
ของมหาวิทยาลัยในงานประเพณี งานกีฬา หรือกิจกรรมอื่นๆ
ที่จัดขึ้นประจำปี

(3.) การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในโอกาสที่มีการประชุม
สัมมนา รวมทั้งการร่วมเดินทางไปศึกษาดูงานทั้งในและต่างประเทศ
โดยมีการกำหนดประเด็นที่ขอให้ได้มีส่วนร่วมศึกษาและอภิปราย
ประเด็นหลักในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนามหาวิทยาลัย

นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่สำคัญ

สภามหาวิทยาลัยได้กำหนดแนวนโยบายที่สำคัญและ
มหาวิทยาลัยนำไปกำหนดเป็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์
ดำเนินการแล้ว เช่น

(1.) การเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยกับ
การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

สร้างศักยภาพในการเตรียมความพร้อม เพื่อแข่งขัน
ในประชาคมอาเซียน และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัว
ต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคตเพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐาน
สู่สากล มีนโยบายแผนงาน และแนวทางการพัฒนาดังนี้

- **ปฏิรูปหอสมุด** ให้เป็นศูนย์วิทยบริการสารสนเทศ
ที่แท้จริงเพื่อรองรับการเรียนรู้ในศตวรรษใหม่ที่เอื้อให้ผู้เรียน
เข้าถึงการเรียนรู้อย่างสะดวก (Self Learning Access) เป็น
ศูนย์ทรัพยากรแห่งการเรียนรู้ (Learning – Resource Center
: LRC) โดยสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหอสมุดทั้งในประเทศ
และต่างประเทศ เพื่อเชื่อมโยงกับมหาวิทยาลัยในอาเซียน และ
เครือข่ายกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ เพื่อเข้าสู่ความเป็นสากล
(Globalization)

- **ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาต่างประเทศ**
ในรายวิชาที่มีความพร้อมให้กับนักศึกษาทุกระดับ ส่งเสริม
การจัดพื้นที่ซึ่งเน้นการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารภายใน
มหาวิทยาลัย ส่งเสริมและพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศให้
นักศึกษา เช่น ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น และภาษา
อาเซียน เป็นต้น ส่งเสริมและสร้างขีดความสามารถด้านภาษา
อังกฤษให้บุคลากรสายปฏิบัติการ โดยเฉพาะหน่วยงานสนับสนุน
การจัดการเรียนการสอน สร้างสื่อการเรียนการสอนนักศึกษา
ให้เป็นรูปแบบสองภาษามากยิ่งขึ้น

• **ส่งเสริมการสร้างบรรยากาศทางวิชาการและความเป็นนานาชาติ** ให้เกิดขึ้นภายในพื้นที่มหาวิทยาลัยให้มากขึ้น เช่น การจัดทำเว็บไซต์หลายภาษา และการจัดทำป้ายบอกทางภายในอาคาร และภายนอกอาคาร เป็นต้น สร้างและพัฒนาหลักสูตรเข้าสู่การรับรองมาตรฐานการศึกษา (Accreditation) หลักสูตรมีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาคมอาเซียน สร้างและพัฒนารายวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับอาเซียน (Asian Study) สร้างการเทียบโอนระหว่างประเทศอาเซียน (Credit Transfer) สร้างความรู้ความเข้าใจเชิงการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมในทุกด้าน ทั้งด้านธุรกิจ ด้านการเมือง ด้านวัฒนธรรม และด้านภาษา

(2.) การพัฒนาการศึกษาเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สอดคล้องกับสังคมโลกในศตวรรษที่ 21

• **การวัดคุณภาพที่แท้จริงของมหาวิทยาลัย** จะต้องดูที่คุณลักษณะของบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี มุ่งมั่นเพื่อสร้างบัณฑิตที่เหมาะสมกับสังคมพหุวัฒนธรรม มีความรู้กว้างในหลากหลายศาสตร์สาขา สามารถวิเคราะห์ วิจัย และแก้ปัญหาต่างๆ ในระดับดี มีทักษะต่างๆ ที่เหมาะสมต่อการทำงาน มีทัศนคติที่ดี อีกทั้งยังต้องมีลักษณะของการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้ด้วยตนเอง

มีนโยบาย แผนงาน และแนวทางการพัฒนา ดังนี้
เร่งสร้างอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย โดยประสานคณะในการกำหนดจุดเน้นสาขาวิชาในการผลิตบัณฑิตของคณะต่างๆ เพื่อสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีเอกลักษณ์ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ประเทศ และภูมิภาค สู่การผลิตบัณฑิตที่สำเร็จแล้วมีงานทำ ได้รับการจ้างงานหรือสร้างงานให้กับตัวเองได้ สร้างระบบและกลไกเพื่อปฏิรูปการเรียนการสอนสู่การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ เตรียมรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและ

ศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งเน้นการเรียนรู้การลงมือปฏิบัติ เพื่อให้นักศึกษาเกิดปัญญาและมีทักษะชีวิต “**รู้จริงและทำได้**” และเป็นที่ยอมรับของหน่วยงานต่างๆ

ตลอดจนสามารถสร้างงานเป็นนายจ้างตัวเองได้ มุ่งสร้างและพัฒนาหลักสูตรในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ที่มหาวิทยาลัยมีความพร้อมให้มีประสิทธิภาพได้มาตรฐานสากล และรองรับการขยายการรับนักศึกษาต่างชาติที่เข้ามาศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย สร้างระบบและกลไกที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีความเข้าใจในวัฒนธรรมอาเซียน โดยสามารถทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานจากต่างประเทศในประเทศอาเซียนได้เป็นอย่างดี

• **เร่งรัดให้มีการกำหนดมาตรฐานความเชี่ยวชาญ** ของนักศึกษาด้านต่างๆ เช่น ด้านภาษาต่างประเทศ ด้านเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถนักศึกษาให้มากขึ้น สนองตอบความต้องการตลาดแรงงาน โดยเฉพาะกลุ่มประเทศอาเซียน

• **มุ่งสร้างและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐาน และเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครู “คน”** ของมหาวิทยาลัยทุกคนต้องได้รับการดูแลเสริมสร้างให้กลายเป็นพลังอันยิ่งใหญ่ขององค์กร ที่พร้อมจะขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยอย่างสร้างสรรค์และยั่งยืน

มีนโยบาย แผนงาน และแนวทางการพัฒนาดังนี้
มุ่งสร้างศักยภาพอาจารย์และบุคลากร รวมทั้งสร้างขวัญและกำลังใจให้กับบุคลากรทุกฝ่ายโดยสร้างความแกร่งทางวิชาการ ด้วยการเพิ่มคุณวุฒิ และเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ การทำผลงาน ตำราการวิจัย และส่งเสริมการพัฒนาตนเอง ทั้งการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง ตามความเหมาะสม ทั้งบุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุนเพื่อส่งต่อการพัฒนาบัณฑิตที่มีคุณภาพ มุ่งสร้างบรรยากาศให้บุคลากรมีความรู้สึก มีความสุขในการทำงาน มีความมั่นคง ความสามัคคีในการร่วมเป็น “**คนในครอบครัวเดียวกัน**” รวมทั้งสร้างแรงบันดาลใจในการทำงาน มุ่งมั่นร่วมกันในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี อย่างมีส่วนร่วมและทำงานเป็นทีม ส่งเสริมกิจกรรมรณรงค์ให้บุคลากรทุกฝ่ายเข้าใจและมุ่งมั่นศรัทธา มีอุดมการณ์ในจุดร่วมเดียวกันของค่านิยมหลัก “**สร้างปัญญา สร้างความดี**” อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ กิจกรรมรณรงค์ดังกล่าว มุ่งให้บุคลากรทุกฝ่ายตระหนักว่าการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นไปเพื่อการบรรลุ “**มหาวิทยาลัยต้นแบบแห่งภูมิภาคอาเซียนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น**”

(3.) การพัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความเป็นนานาชาติ

• **เน้นการพัฒนาสภาพแวดล้อม โครงสร้างพื้นฐาน เทียบเท่าระดับสากล** ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏ สุราษฎร์ธานี เน้นความเป็นสากลในความหมายของระบบภูมิภาค (Asian) เพื่อเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัย เพื่อก้าวสู่ความเป็นสากล สร้างคุณภาพเป็นที่ยอมรับของมหาวิทยาลัยต่างๆ ในระดับชาติและนานาชาติ

มีนโยบาย แผนงาน และแนวทางการพัฒนา ดังนี้ พัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนในทุกระดับเข้าสู่รูปแบบใหม่ที่เน้น Learning Outcomes โดยมุ่งผลิตบัณฑิตที่ได้มาตรฐานสากล สนับสนุนการเปิดหลักสูตรที่มีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยชั้นนำในต่างประเทศอย่างใกล้ชิดเพิ่มขึ้นในสาขาวิชาต่างๆ ในทุกระดับ พัฒนาและสนับสนุนหลักสูตรที่เปิดอยู่ให้ติดต่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยกับมหาวิทยาลัยชั้นนำในต่างประเทศ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีอาจารย์ชาวต่างประเทศและนักศึกษาต่างประเทศ ทั้งแบบเต็มเวลาและแบบแลกเปลี่ยนในหลักสูตรนานาชาติ พัฒนาหลักสูตร พัฒนาการเรียนการสอน กระบวนการเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณภาพมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในอาเซียนและประเทศไทย พัฒนาหลักสูตรนานาชาติหลักสูตรกึ่งนานาชาติ หลักสูตร 2 ภาษา หลักสูตร 2 ปริญญาและขยายการผลิตบัณฑิตต่างชาติ พัฒนาและขยายจำนวนนักศึกษาไทย นักศึกษาต่างชาติ ในหลักสูตรนานาชาติ และหลักสูตรภาษาอังกฤษ พัฒนาสภาพแวดล้อม วัฒนธรรมการทำงาน และมาตรฐานคุณภาพ สู่ความเป็นนานาชาติและความเป็นสากลพื้นฐานความเป็นไทย พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาและบุคลากรผ่านกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งการจัดตั้ง Language Institute เพื่อเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาให้นักศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษา

การส่งเสริมธรรมาภิบาลมหาวิทยาลัยในประเทศไทย และนวัตกรรมใหม่ของมหาวิทยาลัย

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ให้ความสำคัญกับการกำหนดนโยบายและการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยดำเนินการตามพันธกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนทางวิชาการในการแก้ปัญหาและพัฒนาชุมชนท้องถิ่น โดยดำเนินการทั้งด้านการศึกษาวิจัย การร่วมปฏิบัติงาน และการกำหนดหลักสูตรการเรียนการสอน เช่น การส่งเสริมการจัดการคุณภาพของสิ่งแวดล้อมเพื่อความสมดุลและยั่งยืนของการส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นแหล่งสร้างรายได้สำคัญของจังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดใกล้เคียง รวมทั้งเพื่อสุขภาพที่ดีของประชาชนโดยเริ่มจากการพัฒนาสิ่งแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัย เป็นต้นแบบ อีกเรื่องหนึ่งคือการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม โดยส่งเสริมวัฒนธรรมและวิถีชีวิตตามหลักพุทธศาสนา ที่สำคัญคือ การส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนในวิชาพุทธทาสศึกษา

ยุทธศาสตร์และแนวทางการดำเนินงาน

บอบสถาบันคลังสมองของชาติ

2559-2563

สถาบันคลังสมองของชาติ ได้จัดตั้งขึ้นโดยคณะรัฐมนตรีรับทราบ เมื่อวันที่ 7 มกราคม 2546 เพื่อทำหน้าที่ประสานผู้เชี่ยวชาญจากหลากหลายสาขาและหลากหลายองค์กร ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ให้มาร่วมกันศึกษาวิจัยในประเด็นที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยมีคณะกรรมการบริหารกำกับดูแล

วัตถุประสงค์ของสถาบัน ดังปรากฏในระเบียบมูลนิธิส่งเสริมทบวงมหาวิทยาลัย ว่าด้วยการจัดตั้งสถาบันคลังสมองของชาติ พ.ศ. 2546 ระบุว่า ให้สถาบันอยู่ภายใต้มูลนิธิส่งเสริมทบวงมหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของภาครัฐในการแก้ปัญหาและพัฒนาประเทศ โดยการระดมผู้เชี่ยวชาญในประเด็นและสาขาที่เป็นความต้องการอย่างทันการณณ์ ทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม ศึกษาค้นคว้า ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะทางวิชาการในการตอบโต้ของประเทศไทย ไปจนถึงการลงมือปฏิบัติตามแต่กรณี

2. เพื่อริเริ่มแนวคิดใหม่ๆ ทางวิชาการอันจะเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาเชิงรุกของประเทศ โดยการศึกษาค้นคว้าวิจัยและทดสอบ เพื่อนำความคิดริเริ่มใหม่ๆ นำเสนอต่อภาครัฐ

3. เพื่อสร้างความเข้มแข็งและขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่ภาคเอกชน ทั้งในการให้คำปรึกษาเพื่อแก้ปัญหาของภาคการผลิตและบริการ และการคิดค้นแนวทางพัฒนาในรูปแบบใหม่ๆ โดยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับภาคเอกชน

การดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ สถาบันฯ สามารถดำเนินการดังนี้

1. รวบรวม วิเคราะห์ และจัดทำฐานข้อมูลทะเบียนผู้เชี่ยวชาญ (Experts Register) ในสาขาความรู้ต่างๆ

2. รวบรวม ศึกษา วิเคราะห์ฐานข้อมูลและความรู้เพื่อนำไปสู่การบริหารจัดการความรู้ (Knowledge Management) รวมทั้งบริหารเครือข่ายความรู้รายสาขา (Knowledge Clusters)

3. ประสานงานในการกำหนดโจทย์และหัวข้อการศึกษาวิจัยที่ตอบสนองต่อการแก้ปัญหาและความคิดริเริ่มใหม่ๆ อันเป็นความต้องการทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

4. ประสานการศึกษาวิจัยและดำเนินการเพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหา การริเริ่มแนวคิดใหม่ๆ และกิจกรรมในเชิงปฏิบัติแล้วแต่กรณี

5. ประสานความร่วมมือเพื่อสร้างความเชื่อมโยงและการประยุกต์ใช้ประโยชน์ทางด้านวิชาการระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมและอุดมศึกษา

6. นำเสนอข้อมูลและความรู้ไปสู่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเผยแพร่ข้อมูลความรู้โดยการประชาสัมพันธ์ไปยังสังคมโดยรวม

7. พัฒนาภาวะผู้นำทางความคิด และการบริหารจัดการความรู้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในนักศึกษาและบัณฑิต

8. ดำเนินการอื่นตามที่คณะกรรมการบริหารสถาบันและคณะกรรมการมูลนิธิส่งเสริมสถาบันเห็นสมควร

ยุทธศาสตร์ช่วงที่ 1

ในช่วงต้นๆ ของการดำเนินงาน (พ.ศ. 2546-2551) สถาบันฯ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ดังนี้¹

“สถาบันคลังสมองของชาติจะเป็นศูนย์รวมของเครือข่ายผู้เชี่ยวชาญและองค์ความรู้เชิงบูรณาการที่ทันสมัยของประเทศไทย ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรมต่อการพัฒนาประเทศ”

โดยมีเป้าหมายที่จะนำองค์ความรู้มาเป็นพลังในการพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยมีภารกิจ 3 ด้านคือ

1. เป็นศูนย์ข้อมูลทั้งด้านผู้เชี่ยวชาญและองค์ความรู้ที่ถูกต้องและทันสมัย

2. เป็นแกนนำในการจัดกิจกรรมเชิงบูรณาการทางวิชาการร่วมกับหน่วยงานเครือข่ายในการเสนอแนะแนวทางและแก้ปัญหาของประเทศได้อย่างทันการณ์

3. ปฏิบัติงานเชิงรุกเพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาประเทศในระยะยาว

ทั้งนี้ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ไว้ 4 ด้านคือ

1. ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการสร้างองค์ความรู้
2. การพัฒนาศูนย์เครือข่ายข้อมูลที่ทันสมัย
3. การประชาสัมพันธ์และการขยายเครือข่าย
4. การสร้างความเข้มแข็งในองค์กร

การดำเนินงานในช่วงปี 2546-2548 ให้ความสำคัญกับประเด็นต่างๆ อย่างกว้างขวางเช่น ด้านพลังงาน ด้านเยาวชน การศึกษา เศรษฐกิจ ฯลฯ โดยมีกิจกรรมทั้งการสนับสนุนการวิจัย เช่น โครงการศึกษาแนวทางการพัฒนาการใช้โซลาร์เซลล์ในระดับครัวเรือนในระยะยาว เป็นต้น การจัดประชุมระดมสมอง การจัดสัมมนา เป็นต้น ผลจากการดำเนินงานได้ผลผลิตต่างๆ เช่น รายงานการศึกษา สิ่งพิมพ์จากการสัมมนา และการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย (Policy Brief)

การดำเนินงานในช่วงต่อมา คือปี 2549-2551 ได้มีการขยายงานมากขึ้น โดยมีโครงการจัดตั้งศูนย์ศึกษาต่างๆ 3 ศูนย์ คือ ศูนย์ศึกษาระบบความปลอดภัยอาหารและโภชนาการ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันตก และศูนย์ศิลปะการละครเพื่อการพัฒนา โดยมีลักษณะเป็นศูนย์เฉพาะกิจที่ดำเนินงานในลักษณะเครือข่าย โดยมีความคาดหวังให้ศูนย์เหล่านี้เป็นสะพานเชื่อมระหว่างนโยบายรัฐและการพัฒนาในเชิงบูรณาการ

ยุทธศาสตร์ช่วงที่ 2

ในปี 2552 คณะกรรมการบริหารสถาบันคลังสมองของชาติ ได้มอบนโยบายให้สถาบันฯ มุ่งเน้นการส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาให้ตอบสนองกับสังคมมากขึ้น และเพิ่มคุณภาพบัณฑิต และได้มีการจัดตั้งสถาบันธรรมภิบาลมหาวิทยาลัย รวมทั้งมีโครงการมองภาพอนาคตประเทศไทย 2562 และได้จัดให้มีการปรับเปลี่ยนโครงการจัดตั้งศูนย์ศึกษาภายใต้แผนงานต่างๆ ให้เป็นโปรแกรมศึกษา 4 เรื่องคือ โปรแกรมวิจัยระบบอุดมศึกษา โปรแกรมศึกษาวิจัยเชิงพื้นที่ โปรแกรม

ศึกษาระบบความปลอดภัยอาหารและโภชนาการ และโปรแกรมศิลปะเพื่อการศึกษา ทั้งนี้ได้มีการปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ของสถาบันฯ ให้สอดคล้องกับภารกิจสำคัญที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริหาร คือ การปรับเปลี่ยนสถาบันอุดมศึกษาให้ตอบสนองต่อสังคมมากขึ้น และเพิ่มคุณภาพของบัณฑิต โดยสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อศึกษาในเรื่องสำคัญๆ ของประเทศและของท้องถิ่น ให้ใช้ทุนสำคัญของสถาบันอุดมศึกษาที่มีผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญในด้านต่างๆ เป็นจำนวนมาก เป็นฐานในการทำงานตอบสนองต่อสังคม และในขณะเดียวกัน ก็ให้ปรับปรุงระบบภายในสถาบันอุดมศึกษาเอง พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการบริหารจัดการระบบในระดับต่างๆ ให้ทันกับความเปลี่ยนแปลง สามารถตอบสนองสังคมได้ดีขึ้น เป็นแกนนำในการรวมพลังคลังสมองของประเทศ ทั้งนี้ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์หลักไว้ 3 ด้านดังนี้

1. งานวิจัยระบบอุดมศึกษา (System Research)
2. งานวิจัยนโยบายเรื่องสำคัญของประเทศ (Think Tank)
3. งานหนุนเสริมสถาบันอุดมศึกษาให้เกิดการเปลี่ยนแปลง (Incentive Programs)

ในปี 2555 ถึงปัจจุบัน ได้มีการปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์อีกเล็กน้อย โดยกำหนดให้มียุทธศาสตร์ 4 ด้าน ดังนี้

1. งานวิจัยเชิงระบบ (System Research) เพื่อศึกษาวิจัยระบบอุดมศึกษาตามสถานการณ์ที่เป็นอยู่ สิ่งที่เป็นปัญหาอุปสรรค แบบอย่างที่ดี เพื่อเสนอแนะการปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาและระบบอุดมศึกษา
2. มองโลกภายนอก เป็นการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสถานการณ์ของประเทศและภูมิภาค ที่จะมามีบทบาทต่อสถาบันอุดมศึกษาในการเรียน การสอน การวิจัย และการบริการวิชาการต่อสังคม
3. หนุนเสริมมหาวิทยาลัย โดยจัดหลักสูตรฝึกอบรม จัดสัมมนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อหนุนเสริมมหาวิทยาลัยให้เพิ่มพูนความรู้ ทักษะ เครือข่าย และแรงบันดาลใจ ที่จะตอบสนองต่อสังคม
4. นำเข้าสู่ระบบ (Institutionalization) สร้างข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อปรับเปลี่ยนระเบียบ ข้อบังคับ และกลไกการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษา

นโยบายรัฐ

รัฐบาลกำลังให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนประเทศ เพื่อให้หลุดพ้นจากกลุ่มประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว และได้ริเริ่มโครงการต่างๆ หลายอย่าง เช่น ประเทศไทย 4.0 โครงการประชารัฐ เป็นต้น ซึ่งหลักใหญ่ๆ ของนโยบายดังกล่าวมีดังนี้

ประเทศไทย 4.0

ในยุคแรกๆ ของการพัฒนาประเทศหรือที่เรียกว่า ประเทศไทย 1.0 รายได้ของประเทศส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการเกษตร ต่อมาในช่วงที่สองคือ ประเทศไทย 2.0 เป็นการพึ่งพาอุตสาหกรรมเบาต่างๆ แรงงานราคาถูกและใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ ในการสร้างรายได้เข้าประเทศ ต่อมาในช่วงที่สามคือ ประเทศไทย 3.0 ซึ่งพึ่งพิงอุตสาหกรรมหนักโดยการใช้เทคโนโลยีต่างประเทศ โดยมีเป้าหมายเพื่อการส่งออก เช่น รถยนต์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ถึงแม้จะทำรายได้เข้าประเทศได้มากก็จริง แต่ก็ยังไม่ทำให้ประเทศพ้นจากกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ซึ่งเป็นเช่นนี้มานานกว่า 20 ปีแล้ว

ดังนั้น นโยบายประเทศไทย 4.0 จึงมีความมุ่งหมายที่จะสร้างและใช้นวัตกรรมในประเทศให้มากขึ้น โดยปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจบนฐานของนวัตกรรม เปลี่ยนจากการทำมาค้าขายได้น้อย เป็นทำน้อยได้มาก เปลี่ยนรูปแบบขององค์ประกอบเดิมที่มีอยู่โดยการใส่ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมเข้าไป เช่น การเกษตรแบบดั้งเดิม เป็นการเกษตรสมัยใหม่ที่เน้นการบริหารจัดการและใช้เทคโนโลยีมากขึ้นเปลี่ยน SME เดิม ที่รัฐต้องให้ความช่วยเหลือตลอดเวลา เป็น Smart Enterprise และ Start up ที่มีศักยภาพสูง เปลี่ยนภาคบริการที่มีมูลค่าค่อนข้างต่ำสู่การบริการที่มีมูลค่าสูง (High value services) และเปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำ เป็นแรงงานที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญมากขึ้น

ทั้งนี้ต้องมีการผลักดันการปฏิรูปเศรษฐกิจ การปฏิรูปการวิจัย และปฏิรูปการศึกษาไปพร้อมๆ กันซึ่งแหล่งของความรู้และนวัตกรรมเหล่านั้นส่วนใหญ่อยู่ในมหาวิทยาลัย การปรับเปลี่ยนดังกล่าว เป็นการเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจในอุตสาหกรรมเป้าหมายมี 5 กลุ่มคือ กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีการแพทย์ กลุ่มหุ่นยนต์อัจฉริยะและระบบเครื่องกลอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม กลุ่มดิจิทัลเทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตเชื่อมต่อ และกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรมและบริการที่มีมูลค่าสูง

โดยสรุปคือ นโยบายประเทศไทย 4.0 จะเป็นการนำเอาเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาพัฒนาให้ตรงจุดเพื่อขับเคลื่อนประเทศไทย

ภายใต้นโยบายเหล่านี้ สถาบันคลังสมองฯ น่าจะเข้าไปมีบทบาทในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายมีความเป็นไปได้มากขึ้น โดยเข้าไปมีส่วนในการสร้างความเข้มแข็งให้มหาวิทยาลัยมีขีดความสามารถในการวิจัยและสร้างนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์มากขึ้น และสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนให้ตอบสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศมากขึ้น

นโยบายประชารัฐ

รัฐบาลปัจจุบันให้ความสำคัญกับนโยบายประชารัฐ (Civil State) แทนนโยบายประชานิยม (Populism) ถึงแม้ว่านโยบายทั้งสองนี้จะมีประชาชนเป็นเป้าหมายเช่นกัน แต่แนวคิดและวิธีดำเนินการอาจมีความแตกต่างกัน ความหมายของประชารัฐที่สั้นและเข้าใจง่ายที่สุดคือ ประสานพลังทุกส่วนของ “ประชา” กับทุกส่วนของ “รัฐ” เพื่อพัฒนาสังคมทุกระดับ อย่างไรก็ตาม เรื่องของประชารัฐไม่ใช่ของใหม่ แต่เป็นการดึงประเด็นสำคัญของการพัฒนาขึ้นมาให้โดดเด่น คือการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 ได้กล่าวถึงประชารัฐและสรุปลักษณะสำคัญคือ

- ประชาชน ชุมชน และประชาสังคม มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น สังคม และประเทศ

- การบริหารจัดการและพัฒนาประเทศโดยภาครัฐใช้หลักการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างกว้างขวาง จริงจัง และต่อเนื่อง ในทุกระดับ

- การดำเนินงานของภาครัฐ มีความสุจริต โปร่งใส ถูกต้อง มีประสิทธิภาพ คุณภาพ และประสิทธิภาพ รวมถึงการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึงและเพียงพอ

- ทุกส่วนของสังคม ทั้งภาครัฐและภาคประชาชนร่วมเป็น “ภาคีการพัฒนา” โดยร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการ ร่วมติดตามประเมินผล ร่วมปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ “ประชารัฐ” คือ การรวมเอาพลังทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะอยู่ในภาคประชาชน ภาคธุรกิจ หรือภาครัฐมาใช้โดยมองบนพื้นฐานว่า “คนไทยทุกคน ก็คือ ประชาชนของชาติ” ซึ่งถือเป็นพลังอำนาจที่สำคัญในการแก้ไขปัญหาในการเปลี่ยนแปลงหรือการปฏิรูป และการพัฒนาประเทศในทุกมิติและทุกด้านอย่างยั่งยืน โดยการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ “ประชารัฐ”

ทั้งประชาธิรัฐ และ ประชาชนมีทั้งความเหมือนและความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับวิธีการนำมาใช้ ดังนั้น การจะให้ระบุให้ชัดไปเลยว่าต่างกันตรงไหน อย่างไร ไปเลยนั้น เป็นเรื่องที่ทำไ้ยาก อย่างไรก็ตาม ยุทธศาสตร์ประชาธิรัฐในรัฐบาลนี้มีความเชื่อว่า ประชาธิรัฐนั้นมิกลไก มีกระบวนการที่แตกต่างจากประชาชน นับว่าเป็นยุทธศาสตร์ในการวางแผนเศรษฐกิจฐานรากอย่างเป็นทางการ ซึ่งจะเป็นการรวมพลังจากทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็น ภาครัฐ ภาคนอกชน รวมถึงภาคประชาชนเพื่อผลักดันให้เกิดพลังไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากด้วยกัน (รติมา, 2558)²

ส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนนโยบายประชาธิรัฐ ให้ประสบผลสำเร็จ คือเรื่องธรรมาภิบาล ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องทุกส่วนต้องมี ดังนั้น สถาบันคลังสมองฯ จึงน่าจะมืบทบาทในการหนุนเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาและสังคม ตระหนัก และเข้าใจเรื่องธรรมาภิบาล เพื่อให้การดำเนินงานตามนโยบาย มีความเป็นไปไ้ดีและนำไปสู่ความสำเร็จ นอกจากนี้สถาบันคลังสมองของชาติสามารถใช้เครือข่ายทางวิชาการ ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในระบบอุดมศึกษาเพื่อให้ข้อเสนอเชิงนโยบายที่จำเป็นในการขับเคลื่อนประชาธิรัฐสู่ความสำเร็จ โดยการระดมสมองของผู้รู้ด้านต่างๆ

ข้อคิดเห็นของคณะกรรมการบริหารสถาบันฯ

จากการประชุมคณะกรรมการบริหารสถาบันคลังสมองของชาติ นัดพิเศษ เมื่อวันศุกร์ที่ 1 เมษายน 2559 ที่ประชุมได้พิจารณารายงานการประชุมคณะกรรมการสัมภาษณ์รศ. ดร.พีรเดช ทองอำไพ เมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2559 ซึ่งคณะกรรมการมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. สถาบันควรให้ความสำคัญกับงานวิจัยเชิงนโยบายมากขึ้น โดยทำหน้าที่รวบรวมและวิเคราะห์ความเห็นจากสถาบันวิจัยนโยบายต่างๆ เพื่อตอบโจทย์สำคัญๆ ของประเทศ เช่น ประเด็นการปฏิรูปการศึกษาในปัจจุบัน ซึ่งมีข้อเสนอที่หลากหลายแต่ยังไม่มีข้อเสนอร่วม การออกนอกระบบของมหาวิทยาลัยที่มิได้ใช้ประโยชน์จากการออกนอกระบบให้เต็มที่การพัฒนาผู้นำมหาวิทยาลัยในระดับต่างๆ และการวิเคราะห์ระบบตัวชี้วัดมหาวิทยาลัยที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน เป็นต้น

2. สถาบันฯ ควรทำหน้าที่แสวงหาตัวอย่างดีๆ ทั้งจากในประเทศและต่างประเทศในเรื่องต่างๆ มาแลกเปลี่ยนระหว่างมหาวิทยาลัย เช่นที่เคยทำเรื่องผลงานวิชาการจากการเรียนการสอน รวมทั้งเรื่องการแข่งขันสมรรถนะ (Competency) ของบัณฑิต แทนการให้ความสำคัญกับปริญญาอย่างเดียว

3. สถาบันฯ ควรมีบทบาทในการแก้ปัญหาของประเทศและขับเคลื่อนการเปลี่ยนโฉม (Transform) มหาวิทยาลัย และควรมีบทบาทช่วย สกอ. ในการออกระเบียบหรือกฎเกณฑ์ใหม่ๆ โดยใช้กระบวนการศึกษาวิจัย เพื่อให้มีข้อมูลและหลักฐานที่ชัดเจน

ยุทธศาสตร์และทิศทางการดำเนินงาน ในช่วงปี 2559-2563

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบันคลังสมองของชาติ และนโยบายของคณะกรรมการบริหารสถาบันฯ ประกอบกับแนวโน้มและแนวทางในการพัฒนาประเทศ สถาบันฯ จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์และทิศทางการดำเนินงานของสถาบันดังนี้

วิสัยทัศน์

เป็นหน่วยงานที่หนุนเสริมความเข้มแข็งของการอุดมศึกษา เพื่อให้ตอบสนองต่อสังคมและการพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์

1. หนุนเสริมเพื่อสร้างความเข้มแข็งของมหาวิทยาลัย
2. ใช้ประโยชน์จากพลังของบุคลากรอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาประเทศและสังคม
3. วิจัยเชิงนโยบายเพื่อพัฒนาระบบอุดมศึกษา

ทิศทางการดำเนินงาน

ยุทธศาสตร์การหนุนเสริมเพื่อสร้างความเข้มแข็งของมหาวิทยาลัย แนวทางการดำเนินงาน

1. การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในมหาวิทยาลัย ผ่านสถาบันธรรมาภิบาลมหาวิทยาลัย โดยดำเนินกิจกรรมต่างๆ เช่น การฝึกอบรมผ่านหลักสูตรต่างๆ การศึกษาดูงานทั้งในและต่างประเทศ

2. การหนุนเสริมขีดความสามารถในการบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษา เช่น การจัดหลักสูตรฝึกอบรมด้านต่างๆ ทั้งด้านการบริหารทั่วไป (กฎหมาย บุคลากร การประเมินผล การพัฒนาระบบสารสนเทศ) การเรียนการสอน การวิจัย และการบริหารงานวิจัย (การกำหนดโจทย์และประเด็นวิจัย

²รติมา คชนันท์. 2558. วิเคราะห์ จุดต่าง ประชาธิรัฐ-ประชาชน. ห้องสมุดรัฐสภา.

การจัดการทรัพยากรสินทางปัญญา การผลักดันผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์) การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

3. การจัดสัมมนาแลกเปลี่ยนทางวิชาการในด้านต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อหนุนเสริมให้มหาวิทยาลัยเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ เครือข่าย และแรงบันดาลใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อการตอบสนองต่อสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ

4. การบริการด้านคำปรึกษาเพื่อการพัฒนางาน โดยอาจดำเนินการควบคู่กับการจัดฝึกอบรมแบบการปฏิบัติจริงระยะยาว (On-the-job training) เช่น การจัดทำยุทธศาสตร์ของหน่วยงาน การบริหารงานวิจัย การพัฒนาระบบติดตามและประเมินผล

ยุทธศาสตร์การใช้ประโยชน์จากพลังของบุคลากรอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาประเทศและสังคม

แนวทางการดำเนินงาน

1. การจัดให้มีเวทีระดมความคิด (Forum) ในประเด็นต่างๆ ที่สำคัญ เพื่อนำเสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอเชิงนโยบายต่อรัฐบาล

2. ใช้ประโยชน์จากผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ เพื่อถ่ายทอดความรู้ไปสู่คนรุ่นหลัง เช่น การจัดอบรมต่างๆ การสัมมนา การเป็นที่ปรึกษา

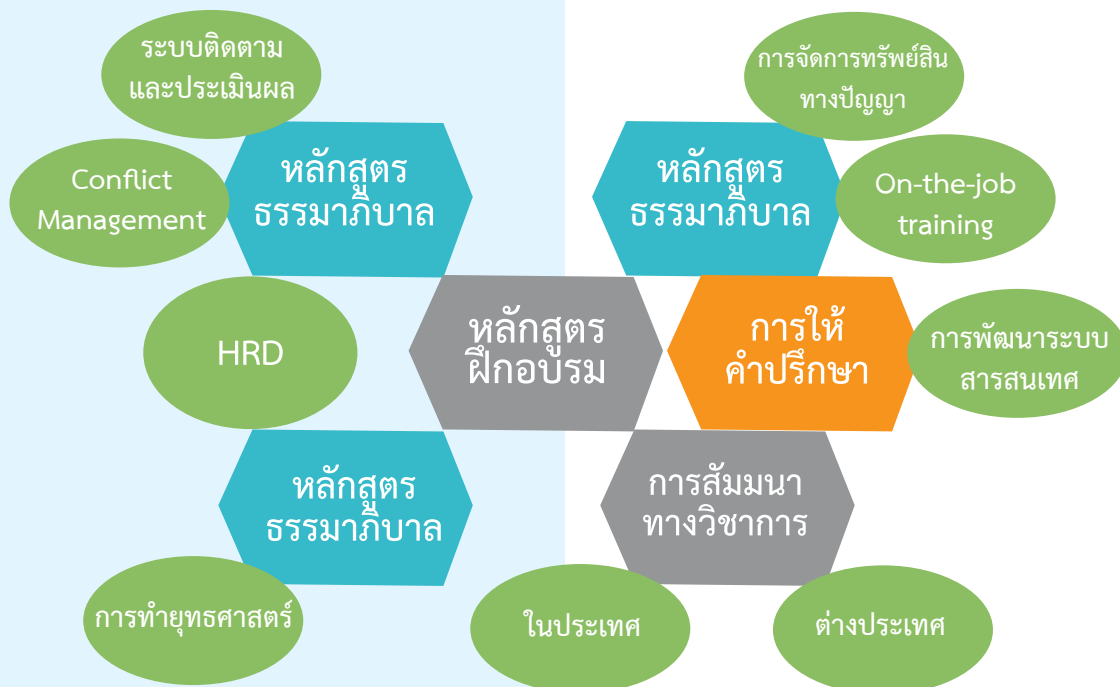
3. จัดให้มีฐานข้อมูลคลังสมองของประเทศ โดยความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ เช่น สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (ฐานข้อมูล BIODATA) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (ฐานข้อมูล NRMS) เป็นต้น

ยุทธศาสตร์การวิจัยเชิงนโยบาย

แนวทางการดำเนินงาน

1. จัดให้มีการศึกษาวิจัย เพื่อนำไปสู่ข้อเสนอเชิงนโยบายในการสร้างความเข้มแข็งของระบบอุดมศึกษา เช่น ตัวชี้วัดด้าน Social Engagement การจัดอันดับ (Rating) มหาวิทยาลัย การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ เป็นต้น

2. จัดให้มีการศึกษาวิจัย เพื่อนำไปสู่การพัฒนาต้นแบบ หรือข้อเสนอเชิงนโยบาย เพื่อการพัฒนาประเทศ

“สถาบันคลังสมองของชาติ เป็นเพียงหน่วยงานเล็กๆ และเป็นกลไกหนึ่งที่จะทำงานร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาทั้งหลาย เพื่อช่วยกันขับเคลื่อนให้การอุดมศึกษามีพลังและบทบาทสำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศ”

ศึกษาดูงาน...ธรรมาภิบาลสัมพันธ์ 2559

สถาบันธรรมาภิบาลมหาวิทยาลัย ภายใต้สถาบันคลังสมองของชาติ มูลนิธิส่งเสริมทบวงมหาวิทยาลัย ได้เล็งเห็นความสำคัญของการนำแนวทางการพัฒนาธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัย ที่ไม่เพียงแต่เน้นทางด้านวิชาการเท่านั้น แต่ต้องนำไปสู่ความเป็นเลิศภายใต้รายได้ที่เพียงพอ สามารถคืนกำไรสู่สังคมเพื่อยกระดับบัณฑิตให้เป็นคนดี คนเก่ง และเทคโนโลยีที่พัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความเป็นเลิศ มาเป็นพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนา และการปฏิรูปอุดมศึกษา จึงเห็นสมควรจัดการศึกษาดูงาน ภายใต้งานที่ชื่อว่า **ธรรมาภิบาลสัมพันธ์** ในวันที่ 4-5 มีนาคม 2559 ณ จ. ระยอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ที่เคยผ่านหลักสูตรของสถาบันฯ มาร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แนวคิด รูปแบบการบริหาร และการกำกับดูแลมหาวิทยาลัยรูปแบบใหม่ และเสริมสร้างสัมพันธภาพและเครือข่ายความร่วมมือในระหว่างกัน โดยมุ่งหวังจะเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจและเพิ่มศักยภาพให้กับ คณะกรรมการคณะ และบุคลากรของมหาวิทยาลัย ในการปรับตัวก้าวสู่ความเป็นเลิศ ทั้งนี้ การได้เข้าไปเรียนรู้ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับหน่วยงานทั้งสองแห่งนี้ จะถือว่าเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยที่ต้องปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการเพื่อรองรับต่อสถานการณ์ในอนาคตได้ต่อไป โดยมีผู้สนใจเข้าร่วมจำนวน 14 คน มีรายละเอียดต่อไปนี้

1.สถาบันวิทยสิริเมธีและโรงเรียนกำเนิดวิทย์ จ.ระยอง

(วันที่ 4 มีนาคม 2559)

กลุ่ม ปตท. มีเจตนารมณ์ในการจัดตั้งสถาบันทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อสร้างนักวิทยาศาสตร์และนักวิจัยให้กับประเทศ ที่เน้นการวิจัยอย่างเข้มข้น เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับประเทศอย่างยั่งยืน โดยได้รับพระราชทานนามสถาบันฯ จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ว่า “สถาบันวิทยสิริเมธี” แทนชื่อเดิมที่รู้จักกันในนาม สถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นสูงระยอง หรือ RAIST เพื่อให้เป็นสถาบันที่มุ่งเน้นการวิจัยอย่างเข้มข้นทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเปิดสอนในระดับปริญญาเอกและปริญญาโท สำหรับหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต/ ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวัสดุศาสตร์และวิศวกรรมวัสดุ และหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต/ ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเคมี โดยมีแผนการเปิดการเรียนการสอนภาคแรกในวันที่ 18 สิงหาคม 2558 Landmark ของสถาบันคือ ปฏิมากรรม Carbon Nano Tube

■ วิสัยทัศน์ของสถาบันวิทยสิริเมธี

คือ เป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มุ่งเน้นงานวิจัยขั้นแนวหน้าเพื่อสร้างบุคลากรที่ดีเลิศระดับโลกด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้สามารถสร้างและใช้องค์ความรู้และเทคโนโลยีใหม่ อันจะนำไปสู่ประโยชน์ในการขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน

■ อัตลักษณ์ ชัดเจนเป็นรูปธรรม คือ

- ความคิดก้าวไกล (Creative Expands)
- บ่มเพาะผู้นำ (Leadership Cultivated)
- สร้างการเปลี่ยนแปลง (A Catalyst for Change)
- ผลงานประจักษ์ (Discovery Emerges)

■ ผลที่ได้จากการเรียนรู้ คือ สถาบันวิทยสิริเมธี คือ

ผลผลิตของการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม ของกลุ่มปตท. โดยมุ่งเป็นตัวกระตุ้นปฏิกิริยาให้เกิดการพัฒนางานวิจัยและนักวิจัยขั้นแนวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในประเทศไทย ด้วยแนวคิดแบบเดียวกับ KAIST ของเกาหลีใต้ คือการสร้างสถาบันวิจัย ที่ทันสมัยเปรียบพร้อมด้วยเครื่องมือขั้นแนวหน้า แล้วดึงดูดนักวิจัยชั้นเลิศมาเป็นอาจารย์ ดึง POST DOC มาร่วมวิจัย และเปิดสอนระดับปริญญาโทและเอกด้วย โดยงานวิจัยขั้นแนวหน้าได้แก่ การพัฒนาเซลล์พลังงานแสงอาทิตย์จากสารอินทรีย์ และการพัฒนาสารนาโนคาร์บอนที่แข็งแรงกว่าเพชร เป็นต้น ที่บริเวณใกล้เคียงกัน มีโรงเรียนมัธยมกำเนิดวิทย์ ที่ดึงดูดผู้มีความสามารถพิเศษด้านวิทย์และคณิตมา NURTURE ให้ได้พัฒนาอย่างรอบด้าน แต่สามารถเข้าถึงการเรียนการสอนวิทย์และเทคโนโลยีฯ ขั้นก้าวหน้าได้อย่างเหมาะสมกับศักยภาพ ถือว่าเป็นแนวความคิดที่ดีด้าน CSR

2. มหาวิทยาลัยบ้านนอก

บ้านจำรุง ต.เนินฆ้อ อ.แกลง จังหวัดระยอง
(วันที่ 5 มีนาคม 2559)

เพื่อศึกษาและดูงานในเรื่องของ การจัดการเครือข่ายสู่ความเข้มแข็งยั่งยืน การจัดการธนาคารชุมชน การจัดการกองทุนสวัสดิการชุมชน การจัดการผลผลิตจากเกษตรอินทรีย์ การจัดการสภาพแวดล้อมด้วยขบวนองค์กรชุมชน และการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการทำงานของชุมชน โดยได้รับการต้อนรับจากผู้ใหญ่ชาติชาย เหลืองเจริญ

ผลที่ได้จากการเรียนรู้ คือ กลยุทธ์สำคัญของการเชื่อมโยงเครือข่าย 40 เครือข่ายในชุมชนในการประสานความคิดคือ

1. มีธงหลัก : ทำเพื่อสังคมอยู่เย็นเป็นสุข ชีวิตมีความมั่นคงพึ่งพาตนเองได้ บนหลักเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีเวทีให้คุยกันทั้งทางการ และไม่เป็นทางการ อย่างต่อเนื่อง เพื่อ “จัดตั้งทางความคิด” มี ผู้อำนวยการความสะดวก (Facilitator) คอยอำนวยความสะดวก ให้คุยกันมีอาหารการกินฟรีจะได้คุยกันอย่างสบายใจ สภาองค์กรชุมชนตำบลเป็นยุทธศาสตร์สำคัญ
3. มี 4 ประเด็นหลักสำคัญ คือ 1.ทัศนคติเรื่องการพึ่งพาตนเองต้องถูกปลูกฝังอย่างซ้ำๆ และต่อเนื่อง 2. ต้องมีการรวมกลุ่มเป็นกลุ่มกิจกรรม เอาคนที่ชอบเหมือนกันมารวมกัน ไม่ต้องกำหนดว่ามีกี่คน และปฏิบัติการอย่างต่อเนื่อง 3. กลไกการสนับสนุนที่เหมาะสม 4. นโยบายของประเทศที่ดี
4. ปัจจัยสำคัญที่ต้องฟื้นฟู 1.คน 2.ดิน 3.น้ำ 4.ป่า (คน : ทัศนคติพึ่งพาตนเอง ไม่รวยแต่มั่นคง ดิน : เกษตรอินทรีย์ น้ำ : ต้องปลูกต้นไม้ ป่า : ต้องรักษา)

ข้อมูลจาก คุณฉันทลักษณ์ อาจหาญ
ผู้สนใจสามารถติดตามข่าวสารได้ที่ www.knit.or.th

การประเมินการบริหารจัดการ คุณวิสัยของมหาวิทยาลัย¹

ดร.ปิยะทัศน์ พาพอนรักษ์²

จากภารกิจหลักทั้งสี่ด้านของมหาวิทยาลัย ทั้งในด้านวิชาการและการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และด้านการบำรุงศิลปวัฒนธรรม สถาบันอุดมศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้ก้าวหน้าไป ทั้งในแง่การพัฒนาทรัพยากรบุคคลจากการผลิตบัณฑิตในระดับต่างๆ และจากการศึกษาค้นคว้าวิจัย ทั้งนี้บทบาทของการวิจัย นอกจากจะเป็นกระบวนการค้นหาข้อเท็จจริง การสร้างองค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ แล้ว ยังก่อให้เกิดทุนทางปัญญา และนำไปสู่การสร้างสมให้เกิดการขยายตัวของพรมแดนด้านองค์ความรู้ ก่อปรี่ขึ้นเป็นสังคมแห่งฐานความรู้ เพื่อก้าวให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงอันเป็นพลวัตของโลก

ดังนั้น การวิจัยจึงนำไปสู่การพัฒนาไปสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีการวิวัฒนาการในองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง มีระบบและกระบวนการในการนำองค์ความรู้จากการวิจัยไปใช้สร้างเสริมความอยู่ดีกินดีให้กับสังคม ตลอดจนการนำความรู้ไปใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาต่างๆ ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรม ลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับสังคมได้อย่างเหมาะสม สร้างความก้าวหน้าทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมให้กับประเทศ

เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและหนุนเสริมภารกิจด้านการวิจัย ในสถาบันอุดมศึกษาจึงมีการจัดสรรทุนสนับสนุนการวิจัยให้แก่คณาจารย์ นักวิจัย ตลอดจนส่งเสริมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ทั้งจากแหล่งเงินอุดหนุนวิจัยภายใน โดยงบประมาณแผ่นดินและประมาณเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย และจากแหล่งเงินอุดหนุนวิจัยจาก

ภายนอก ทั้งภาคเอกชนและองค์กรต่างประเทศ ดังนั้น การจัดสรรและบริหารทุนวิจัยที่มีอยู่อย่างจำกัด เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และสังคมได้รับประโยชน์งานวิจัยนั้น จึงมีความสำคัญในปัจจุบันการประเมินผลกระทบจากงานวิจัยเป็นศาสตร์แขนงหนึ่ง ที่ได้นำมาใช้เป็นเครื่องมือในการชี้วัดถึงความสำเร็จที่เกิดจากการลงทุนวิจัยให้กับองค์กรที่ทำหน้าที่บริหารและการจัดการทุนวิจัยหรือกับหน่วยปฏิบัติงานวิจัย นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือสื่อสารให้สังคมได้รับรู้ว่าการลงทุนในโครงการวิจัยหรือการลงทุนในแผนงานวิจัยนั้นๆ ไปแล้ว สังคมจะได้รับประโยชน์จากงานวิจัยมากน้อยอย่างไร มีผู้ใดบ้างที่จะได้รับประโยชน์จากงานวิจัย และอาจใช้เป็นเครื่องมือประกอบในการชี้แจงเพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณหรือการตัดสินใจในการจัดสรรทรัพยากรทุนวิจัยอันมีอยู่จำกัด ว่าจะมีการจัดแบ่งและสร้างลำดับความสำคัญของโครงการวิจัยที่จะจัดทำต่อไปอย่างไร อีกทั้งช่วยเพิ่มความเชื่อมั่นในระบบธรรมาภิบาลขององค์กร เป็นต้น ซึ่งในปัจจุบันสถาบันการศึกษา องค์กรบริหารงานวิจัย และหน่วยงานกำกับงานวิจัย ยังขาดแคลนบุคลากรที่มีองค์ความรู้ดังกล่าวอยู่อย่างมาก

เพื่อหนุนเสริมภารกิจของมหาวิทยาลัย ในการบริหารจัดการทุนวิจัย สถาบันคลังสมองของชาติ จึงจัดหลักสูตร “การประเมินผลกระทบจากงานวิจัย Research Impact Assessment (RIA) ประจำปี 2559” เพื่อพัฒนาผู้บริหารและนักวิชาการด้านการประเมินผลกระทบจากงานวิจัย ทั้งในสถาบันการศึกษาและหน่วยบริหารทุนวิจัย ให้เข้าใจถึงเทคนิคการประเมินผลกระทบที่เกิดจากโครงการหรือแผนงานวิจัย และสามารถออกแบบการประเมินผลกระทบจากงานวิจัยได้ โดยหลักสูตรรุ่นที่ 1 ได้จัดอบรมไปเมื่อวันที่ 26-27 พฤษภาคม 2559 และรุ่นที่ 2 มีกำหนดจัดอบรมในวันที่ 1-2 กันยายน 2559

หลังจากจบหลักสูตร รุ่นที่ 1 มีผู้เข้าร่วมหลักสูตรส่วนหนึ่งได้นำข้อความรู้ไปใช้ในโครงการวิจัยฯ ของตนเอง รวมถึงเกิดการยอมรับและนำไปใช้ประโยชน์ในกระบวนการบริหารจัดการงานวิจัย เช่นที่ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นต้น

¹บทความสำหรับ “จดหมายข่าวธรรมาภิบาลมหาวิทยาลัย” ฉบับที่ 2 ประจำปี 2559
²นักวิจัยอาวุโส สถาบันคลังสมองของชาติ

งานวิชาการเพื่อสังคม

Socially-engaged Scholarship

มหาวิทยาลัยในฐานะสถาบันทางสังคมที่มีภารกิจหลักทั้งด้านการเรียนการสอน การวิจัยและพัฒนา การบริการทางวิชาการ จำเป็นต้องแสดงบทบาทหรือทำหน้าที่เพื่อตอบโจทย์ทางสังคมกับภายนอก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคปัจจุบัน สังคมกำลังถามหาคำอธิบายและทางเลือกในการแก้ไขปัญหาจากมหาวิทยาลัยมากยิ่งขึ้นตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งในประเทศและในโลก บทบาทของมหาวิทยาลัยต่อสังคมนี้ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในประเทศไทยเท่านั้น แต่เกิดขึ้นกับมหาวิทยาลัยทั่วโลก โดยมีการเรียกการทำงานนี้ด้วยชื่อต่างๆ กัน เช่น ความผูกพันกับสังคม (Social engagement) ความผูกพันกับสาธารณะ (Public engagement) ความผูกพันกับชุมชน (Community engagement) หน้าที่ที่มีต่อสังคม (Civic duty) และความรับผิดชอบต่อมหาวิทยาลัยที่มีต่อสังคม (University Social Responsibility) เป็นต้น ซึ่งมีความหมายครอบคลุมกิจกรรมทุรูปแบบที่มหาวิทยาลัยออกไปทำงานร่วมกับภาคภายนอกรวมถึงงานพัฒนา งานอาสาสมัคร และงานการกุศลด้วยโดยไม่จำกัดเฉพาะด้านงานวิชาการเท่านั้น

มหาวิทยาลัยของไทยเกือบทุกแห่งได้มีการประกาศเจตจำนงไว้แล้วกับสาธารณะ โดยอยู่ในรูปแบบของวิสัยทัศน์ ปณิธาน ปรัชญาหรือพันธกิจของมหาวิทยาลัยที่สื่อสารถึงความตั้งใจในการนำวิชาการมาพัฒนาและขับเคลื่อนสังคมด้วยวิธีการและขอบเขตที่แตกต่างกันไปตามบริบทมหาวิทยาลัย แต่ในส่วนของงานที่เป็นงานวิชาการ (Scholarship) นั้น คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.)

ได้ออกประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ 9) โดยได้ยอมรับและกำหนดนิยามของคำว่า “ผลงานวิชาการรับใช้สังคม” ไว้ ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

“ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมหรือท้องถิ่นที่เกิดขึ้นโดยใช้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาอย่างน้อยหนึ่งสาขาวิชาและปรากฏผลที่สามารถประเมินได้เป็นรูปธรรมโดยประจักษ์ต่อสาธารณะ

ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมนี้ต้องเป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นทางด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านเกี่ยวกับ ชุมชน วิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม อาชีพ เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง คุณภาพชีวิตหรือสุขภาพ หรือเป็นผลงานที่นำไปสู่การจดทะเบียนสิทธิบัตรหรือทรัพย์สินทางปัญญาในรูปแบบอื่นที่สามารถแสดงได้เป็นที่ประจักษ์ว่าสามารถใช้แก้ปัญหา หรือพัฒนาสังคม และก่อให้เกิดประโยชน์อย่างชัดเจนหรือเป็นการเปลี่ยนแปลงในความตระหนักและการรับรู้ในปัญหาและแนวทางแก้ไขของชุมชน

ทั้งนี้ ไม่นับรวมงานที่แสวงหากำไรและได้รับผลตอบแทนส่วนบุคคลในเชิงธุรกิจ”

งานวิชาการเพื่อสังคม จึงเป็นงานคู่ขนานเพื่อผนึกกำลังกับงานวิชาการแบบเดิมที่มีอยู่แล้ว ให้มหาวิทยาลัยทำหน้าที่ตอบสนองสังคมได้ดีขึ้น แต่ธรรมชาติของงานวิชาการทั้ง 2 ประเภทนี้มีความแตกต่างกันในระดับพื้นฐานหลายประการ ดังแสดงในตารางเปรียบเทียบด้านล่างนี้

ประเด็น	วิชาการเพื่อสังคม	วิชาการเพื่อวิชาการ
ธรรมชาติของงาน	- เป็น Applied, translational, need-directed research - เป็นสหสาขาวิชา	- อาจเป็น Basic หรือ applied, researcher-initiated research - อาจเป็นสาขาวิชาเดียวได้
โจทย์	เน้นความเชื่อมโยงกับสถานการณ์ปัญหาจริง	เน้นความใหม่ของโจทย์
กระบวนการ	- ผู้มีส่วนร่วม - เปลี่ยนแปลงได้ตามเงื่อนไขและบริบท	วิธีการถูกต้องตามแบบแผนที่ยอมรับของวงการวิชาการ
ผลผลิตที่คาดหวัง	- ปัญหาถูกคลี่คลาย - เผยแพร่ต่อยอดสู่การแก้ปัญหาอื่นหรือผู้รับประโยชน์ได้	- เผยแพร่ในวงการวิชาการ ผ่านการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ - ถูกอ้างอิงโดยนักวิชาการอื่น
ผลกระทบ	- ความสามารถของผู้ใช้ถูกพัฒนาเพิ่มขึ้น - มีคำตอบใหม่ๆ จากสาขาวิชาใหม่ - วัดความเป็นเลิศด้วย Social impact	- ความก้าวหน้าในสาขาวิชาเดิม - วัดความเป็นเลิศด้วย Citation, การยกย่องจากวงการ วิชาการด้วยกันเอง

ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2556 เป็นต้นมา สถาบันคลังสมองของชาติ ได้มีกิจกรรมหนุนเสริมงานวิชาการเพื่อสังคมทั้งในระดับนโยบาย และระดับปฏิบัติ ดังนี้

1. การสร้างความรู้และความเข้าใจ ด้วยการจัดหลักสูตร “ผู้บริหารงานวิชาการเพื่อสังคม” (Socially-engaged Scholarship for Executives) และหลักสูตร “นักวิชาการเพื่อสังคม” (Socially-engaged Scholarship for Academics) ซึ่งดำเนินการมาแล้ว 4 รุ่น รวมทั้งได้จัดหลักสูตรภายใน (in-house) ให้กับมหาวิทยาลัยหลายแห่งที่มีความต้องการเฉพาะเรื่อง โดยครอบคลุมเนื้อหาสำคัญ ได้แก่ ความหมาย หลักการและเครื่องมือในการวางแผนงานวิชาการเพื่อสังคม การวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เครื่องมือการศึกษาชุมชนอย่างมีส่วนร่วม เครื่องมือการตรวจติดตาม จริยธรรมและข้อพึงระวัง การเขียนผลงานวิชาการ และการประเมินคุณภาพผลงาน เป็นต้น รายละเอียดสามารถดูได้ที่ www.knit.or.th

2. การรวบรวมและพัฒนาองค์ความรู้ด้านวิชาการเพื่อสังคม โดยได้จัดทำหนังสือ “หลักการและวิธีการของงานวิชาการเพื่อสังคม” ซึ่งอธิบายที่มา แนวคิด ทฤษฎี และกระบวนการของงานวิชาการเพื่อสังคม รวมทั้งกรณีตัวอย่างที่มหาวิทยาลัยหลายแห่งได้ทำไว้แล้ว เพื่อให้ความกระจ่างกับนักวิชาการที่สนใจ และจัดทำหนังสือ “ประมวลบทความงานวิชาการเพื่อสังคม” ซึ่งรวบรวมกรณีศึกษาที่เป็นตัวอย่างที่ดี (Good practices) ของโครงการวิชาการเพื่อสังคมไว้จำนวน 50 เรื่อง โดยการสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (หนังสือทั้งสองเล่มสามารถ download ได้ที่ www.knit.or.th)

3. การสร้างเครือข่าย Engagement Thailand (EnT) ของมหาวิทยาลัยที่สนใจงานวิชาการเพื่อสังคม ซึ่งเริ่มในปี พ.ศ. 2557 ในปัจจุบันมีมหาวิทยาลัยเป็นสมาชิก 47 แห่ง เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน โดยมี ศ. ดร. วิจิตร ศรีสอาน เป็นประธานกรรมการอำนวยการ และสถาบันคลังสมองฯ ทำหน้าที่เป็นเลขานุการในระยะแรก ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีได้รับเป็นเลขานุการเครือข่ายระหว่างปี 2558-59 และจะมีการประชุมสัมมนา The 3rd Engagement Thailand Annual Conference “University - Community Convergence” ระหว่างวันที่ 6-8 กรกฎาคม 2559 ณ โรงแรมเดอะ กรีนเนอรี เขาใหญ่รีสอร์ท อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา ผู้สนใจสามารถดูรายละเอียดกิจกรรมของเครือข่ายได้ที่ www.engagement-thailand.org

ทั้งนี้ กิจกรรมหนุนเสริมงานวิชาการเพื่อสังคมของสถาบันคลังสมองของชาติ เป็นเพียงส่วนหนึ่งของความพยายามของหลายหน่วยงานทั้งระดับนโยบาย แหล่งทุน องค์กรไม่แสวงหากำไร และผู้ประกอบการทางสังคมต่างๆ ในการที่จะสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มขีดความสามารถในการจัดการตนเองให้กับชุมชนและสังคมบนฐานขององค์ความรู้และทุนทางสังคมที่มีอยู่

ข้อมูลจาก คุณณราพร ธีรกุลยามพันธุ์
ผู้สนใจสามารถติดตามข่าวสารได้ที่ www.knit.or.th

อุดมศึกษากับภารกิจที่ 4

การกำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

จากนโยบายสู่การปฏิบัติ : แผนงานอันบูรณาการ

กว่าทศวรรษที่ผ่านมา ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญต่อศิลปวัฒนธรรมที่ไม่เป็นแต่เพียงเครื่องประกอบความเป็นอารยะของชาติเท่านั้น ศิลปวัฒนธรรมยังเป็น “ทุน” ที่จะก่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ของท้องถิ่นในภาคการผลิตและภาคบริการ ภายใต้นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาลในปี พ.ศ.2544 ผสมผสานกับอิทธิพลของแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) ที่รุดคืบจากซีกโลกตะวันตกผ่านกระบวนการโลกาภิวัตน์สู่สังคมไทย และในปี พ.ศ.2552 แนวคิดดังกล่าวก็ได้กลายเป็นนโยบายเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ให้ความหมายของคำว่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในบริบทประเทศไทยไว้ดังนี้

“การพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานของการสร้างและใช้องค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และทรัพย์สินทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับพื้นฐานทางวัฒนธรรม การส่งเสริมความรู้ของสังคม เทคโนโลยีและนวัตกรรม ในการผลิตสินค้าและบริการใหม่เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ”¹

แม้ว่านโยบายดังกล่าวจะไม่สามารถขับเคลื่อนได้อย่างต่อเนื่องในภาพรวมของประเทศ อันเนื่องมาจากความผันผวนทางการเมืองในระยะต่อมา และแม้ว่าจะมี ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ พ.ศ. 2556 ให้มีการจัดตั้ง สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เป็นหน่วยงานภายใต้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี มีคณะกรรมการบริหาร และมีกองทุนเพื่ออำนวยความสะดวกให้เกิดการขับเคลื่อนก็ตาม ทว่า ในปี พ.ศ. 2558 คณะรัฐมนตรีก็ได้มีมติให้ยกเลิกระเบียบดังกล่าว และโอนการส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ไปเป็นภารกิจของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

อย่างไรก็ตามแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ก็ได้เริ่มหยั่งรากสู่กระบวนการพัฒนาพื้นที่ของสังคมไทยมาระยะหนึ่งแล้ว ดังเห็นได้จากกระแสของกระบวนการพัฒนา เมืองสร้างสรรค์ (Creative City) ในบางจังหวัด ซึ่งอาจเรียกในชื่ออื่นๆ เช่น เมืองน่าอยู่ อาทิ เชียงใหม่ เชียงราย ภูเก็ต สงขลา ขอนแก่น เป็นต้น ซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างภาคประชาชน ภาควิชาการ และท้องถิ่น โดยไม่ได้อาศัยการสั่งการจากส่วนกลาง ทั้งนี้ UNCTAD (United Nations Conference on Trade and Development หรือ การประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา) ได้นิยาม “เมืองสร้างสรรค์” ไว้ว่า

“เมืองที่มีกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่หลากหลายเป็นส่วนสำคัญของเศรษฐกิจและสังคมของเมืองนั้นๆ และต้องประกอบไปด้วยรากฐานที่มั่นคงทางสังคมและวัฒนธรรม มีการรวมกลุ่มกันอย่างหนาแน่นของคนทำงานสร้างสรรค์ และมีสภาพแวดล้อมที่ดึงดูดการลงทุนเพราะความยั่งยืนของสถานที่ในเชิงวัฒนธรรม”²

สำหรับความเคลื่อนไหวของเครือข่ายศิลปินไทยระหว่างปี พ.ศ. 2554-2556 ภายใต้กระบวนการของคณะกรรมการสมัชชาปฏิรูป ได้มีการจัดตั้ง คณะกรรมการเครือข่ายศิลปินเพื่อการปฏิรูป ทั้ง 4 ภาค และร่วมเสนอแนวทาง

¹ <http://www.thaiembassy.org/seoul/contents/files/business-20130905-090903-755759.pdf>

² <http://www.tcdc.or.th/src/17453/>

และร่วมเสนอแนวทางปฏิรูปประเทศในมิติของศิลปะและวัฒนธรรม เป็น มติ 8 ว่าด้วย “ศิลปวัฒนธรรมกับการสร้างสรรค์และเยียวยาสังคม” มีข้อเสนอที่น่าสนใจอยู่หลายประการ อาทิ สนับสนุนให้มีการจัดทำและดำเนินการแผนพัฒนาผู้สร้างและผู้เสพ สนับสนุนให้มีพื้นที่สาธารณะเพื่อศิลปวัฒนธรรมชุมชน จัดตั้งกองทุนสนับสนุนศิลปวัฒนธรรมภาคประชาชน ส่งเสริมงานศิลปวัฒนธรรมให้เป็นกลไกในการสร้างสังคมพหุวัฒนธรรมที่ทุกคนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จริง รวมถึงจัดการผูกขาดทางวัฒนธรรม³ เป็นต้น กระนั้นเมื่อกลไกของคณะกรรมการสมัชชาปฏิรูปได้ยุดิบบทบาทลง ข้อเสนอต่างๆ ที่ส่งไปยังรัฐบาลยังคงเป็นเพียงการส่งสมประสงค์ความพยายามของที่จะทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคประชาชนเท่านั้น การติดตั้งกลไกขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติยังคงไม่เกิดขึ้นในระดับพื้นที่

ในปี พ.ศ. 2558 คณะกรรมาธิการปฏิรูปค่านิยม ศิลปะ วัฒนธรรมจริยธรรมและการศาสนาสภาปฏิรูปแห่งชาติ ได้เสนอ **วาระปฏิรูปที่ 35 ศิลปะ วัฒนธรรม เพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ**⁴ มีประเด็นปฏิรูป 6 ประเด็น เช่น จัดตั้งองค์กรสมัชชาศิลปะและวัฒนธรรมแห่งชาติ จัดให้มีแผนแม่บทระดับชาติว่าด้วยศิลปะและวัฒนธรรม ส่งเสริมสนับสนุนการเปิดพื้นที่สำหรับกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม เป็นต้น และยังได้มีการยกย่อง **พระราชบัญญัติสมัชชาศิลปะและวัฒนธรรมแห่งชาติพ.ศ.** ขึ้นอีกด้วย เช่นเดียวกันกับสถานการณ์ในย่อหน้าข้างต้น เมื่อสภาปฏิรูปแห่งชาติยุดิบบทบาทภายในระยะเวลา 1 ปี การขับเคลื่อนข้อเสนอเชิงนโยบายในระดับพื้นที่ยังไม่เห็นผลในทางปฏิบัติได้ในเร็ววัน

สถานการณ์ภาพรวมในระดับนโยบายของไทยดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่า หนทางการขับเคลื่อนนโยบายภาพรวมของประเทศยังคงอีกยาวไกล อย่างไรก็ตามบางพื้นที่หรือบางจังหวัดของประเทศได้มีกระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างภาคประชาชน ภาควิชาการ และภาครัฐขึ้น โดยกลไกหลักในการผลักดันการประสานการมีส่วนร่วมอยู่ในมือของภาคประชาชน เครือข่ายศิลปิน และสถาบันอุดมศึกษาที่อยู่ในพื้นที่ และเห็นผลสำเร็จในเชิงประจักษ์ได้รวดเร็วกว่าการรับนโยบายจากภาครัฐลงมาปฏิบัติในระดับจังหวัด ตอบโจทย์การสร้างคุณค่า และ มูลค่า ให้แก่ศิลปะและวัฒนธรรม ตลอดจนสร้างอัตลักษณ์และก่อให้เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจขึ้นได้ เหนือสิ่งอื่นใดคือกระบวนการในระดับพื้นที่ส่งผลต่อการป่ม

จิตสำนึกทางสังคมให้แก่พลเมืองและได้ร้อยรัดผู้คนให้เข้ามา ร่วมกันพัฒนาเมืองผ่านศิลปะและวัฒนธรรมที่เป็นทุนเดิมของพื้นที่นั้นๆ อยู่แล้ว สะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการพัฒนาที่ทอดยาวและยั่งยืนได้ประจักษ์ชัด

อุดมศึกษากับการกิจที่ 4 : ปฏิบัติการบนฐานพื้นที่

ในมิติของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเป็นหนึ่งในสี่ภารกิจของทุกมหาวิทยาลัยและหลายๆ แห่งมีวิธีปฏิบัติที่ดีในการตอบโจทย์ภารกิจนี้ สถาบันคลังสมองของชาติจึงได้จัดให้มี “โครงการประชุมเครือข่ายนวัตกรรมอุดมศึกษากับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และศึกษาดูงาน Art and Cultural Management Model ณ Jim Thompson Farm” โดยเชิญสถาบันอุดมศึกษาในส่วนภูมิภาค 9 แห่ง เข้าร่วมระดมสมองในวันที่ 5-6 มกราคม 2559 ณ จ.นครราชสีมา โครงการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อเชื่อมโยงชุมชนผู้เชี่ยวชาญระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับภาคส่วนอื่นให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทางการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี รวมถึงการศึกษาดูงานนวัตกรรมการบริหารจัดการงานศิลปะและวัฒนธรรมของ Jim Thompson Farm โดยได้รับความร่วมมือจาก หอศิลป์บ้านจิม ทอมป์สัน ภายใต้มูลนิธิ เจมส์ ดับเบิลยู ทอมป์สัน มีข้อสรุปโดยย่อ ดังนี้

³ คณะกรรมการสมัชชาปฏิรูป (คสป.), รวมเล่มเอกสารหลักและมติสมัชชาปฏิรูประดับชาติ ครั้งที่ ๑-๓ พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๖. นนทบุรี: สำนักงานปฏิรูป (สปร.). 2554, หน้า 143-146.

⁴ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาปฏิรูปแห่งชาติ, วาระปฏิรูปที่ 35 ศิลปะ วัฒนธรรม เพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ. กรุงเทพฯ: สำนักการพิมพ์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. 2558, หน้า 3.

ก. การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเป็นเครื่องมือสำคัญของกระบวนการพัฒนาที่ทับซ้อนกันทั้งในด้านอัตลักษณ์ วิถีชีวิต สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ตลอดจนการศึกษาและการพัฒนาเยาวชน ฯลฯ ดังนั้น เพื่อให้การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเป็นเครื่องมือภายใต้กระบวนการพัฒนาพื้นที่ จึงต้องมองให้เห็นภาพกว้างเชิงโครงสร้างในบริบทของแต่ละพื้นที่ ที่สามารถร้อยรัดความร่วมมือจากบุคคล หน่วยงาน องค์กรต่างๆ ให้กระบวนการพัฒนาพื้นที่มีความต่อเนื่องยั่งยืน

ข. กลไกสำคัญของกระบวนการคือ สถาบันอุดมศึกษา ในแต่ละพื้นที่ ที่ควรทำหน้าที่เป็น “ผู้อำนวย” (Facilitator) ให้เกิดการบริหารกระบวนการที่คำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่าง องค์กรประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการบริหารอารมณ์ ความรู้สึกของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอีกด้วย

ค. นิยามของการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม อาจแตกต่างกันไปตามบริบทของแต่ละมหาวิทยาลัย และแต่ละพื้นที่ ด้วยความหลากหลายและมิติที่ทับซ้อนกันของศิลปะและวัฒนธรรมจึงจำเป็นต้องนิยาม “ค่านิยมหลัก” (Core value) ทางศิลปะและวัฒนธรรมของพื้นที่นั้นๆ ให้ได้เป็นอันดับแรกของการออกแบบกระบวนการพัฒนา ซึ่งควรเป็นกระบวนการ นิยามอย่างมีส่วนร่วมกับชุมชน รวมถึงการประเมินลำดับ ความสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนหรือพื้นที่นั้นๆ ด้วย

จากการประชุมดังกล่าวข้างต้น ต่อเนื่องด้วยการจัด สัมมนา “อุดมศึกษากับภารกิจที่ 4 : ปริณิพลของการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม” ขึ้นในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2559

ณ โรงแรมเซ็นจูรี พาร์ค กรุงเทพฯ โดยสถาบันคลังสมองของชาติ ได้เชิญวิทยากรที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิระดับสูง ผู้บริหารจาก สถาบันอุดมศึกษา นายกเทศมนตรีเทศบาลนครเชียงใหม่ และขอนแก่น ตลอดจนผู้บริหารจากกรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม มานำเสนอประสบการณ์และสัมฤทธิ์ผล ของการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมจากระดับชุมชนจนถึง ระดับนานาชาติ ตลอดจนแนวทางการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง อุดมศึกษากับภาคส่วนต่างๆ ซึ่งได้รับความสนใจจากผู้บริหาร ระดับสูงจากมหาวิทยาลัยกว่า 40 แห่งทั่วประเทศ รวมเป็นจำนวน ผู้ลงทะเบียนเข้าร่วมงานกว่า 100 คนมีข้อสรุปโดยย่อที่เกี่ยวข้องกับ กระบวนการพัฒนาพื้นที่ที่ได้จากการจัดสัมมนาครั้งนี้ มีดังนี้

ฉ. การพัฒนาพื้นที่ผ่านการทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรมที่เชื่อมโยงกับการจดทะเบียนเป็น “เมืองมรดกโลก” เป็นส่วนหนึ่งภายใต้กระบวนการ “พัฒนาเมือง” โดยมีเป้าหมาย เพื่อสร้างความเข้มแข็ง มั่นคง และยั่งยืนของพื้นที่เป็นสำคัญ และกระบวนการดังกล่าวนี้จำเป็นต้องอาศัยศักยภาพทาง วิชาการของสถาบันอุดมศึกษา

ง. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) มีโจทย์การ พัฒนาพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับศิลปะและวัฒนธรรมอยู่จำนวนมาก และศักยภาพทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่เป็น ส่วนสำคัญยิ่งต่อกระบวนการตอบโจทย์การพัฒนาการบูรณาการ ความร่วมมือระหว่างกันนำมาซึ่งนวัตกรรมการพัฒนาพื้นที่ที่ ได้รับความร่วมมือจากชุมชนเป็นอย่างดี ส่งผลกระทบต่อ ความเข้มแข็งของชุมชนที่ต่อเนื่องและยั่งยืน ดังตัวอย่าง ความร่วมมือระหว่าง อปท. กับสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัด เชียงใหม่ ขอนแก่น และสงขลา

จ. ในบริบทของมหาวิทยาลัย ปัจจัยสำคัญของความสำเร็จ คือความเข้าใจของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาต่อธรรมชาติ ของงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับวิถี ของมนุษย์ทั้งรูปธรรมและนามธรรม การกำหนดเป็นมาตรการ หรือสร้างมาตรฐานที่ไม่อาจยืดหยุ่นได้จะเป็นอุปสรรคขัดขวาง การสร้างสรรค์นวัตกรรมตลอดจนการบูรณาการความร่วมมือ ทางวิชาการระหว่างคณะวิชา ดังนั้น ความเข้าใจและเปิดกว้าง ของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาจะเอื้อให้เกิดกลไกการบริหารจัดการ ที่ตอบโจทย์ภารกิจการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ได้อย่างเข้มแข็ง สามารถบูรณาการร่วมกับภารกิจด้านอื่น ของมหาวิทยาลัยได้

ข้อมูลจาก คุณพนิดา ฐปนางกูร

ผู้สนใจสามารถติดตามข่าวสารได้ที่ www.knit.or.th

หลักสูตร“กฎหมายมหาชน กับการบริหารงานมหาวิทยาลัย”

ปัจจุบันมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยจำนวนมาก เช่น กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา กฎหมายว่าด้วยการบริหารส่วนงานในสถาบันอุดมศึกษา กฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง เป็นต้น ตลอดจนมีการร่างกฎหมายเกี่ยวกับอุดมศึกษาที่สำคัญอีก 2 ฉบับ ได้แก่ ร่างกฎหมายว่าด้วยระเบียบการบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษา และร่างกฎหมายการอุดมศึกษาซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้บริหารและบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาทุกคน นอกจากนี้แล้ว ยังมีกฎหมายปกครองอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง กฎหมายว่าด้วยความผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง เป็นต้น กรรมการสภามหาวิทยาลัย และผู้บริหารมหาวิทยาลัย จากทั้งสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นส่วนราชการ สถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ และสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำเป็นต้องยึดกฎหมายเหล่านี้เป็นหลักเพื่อสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างถูกต้อง อันจะนำไปสู่การดำเนินงานการบริหารจัดการองค์กรที่ดี ตลอดจนลดความขัดแย้ง และลดข้อพิพาททางกฎหมายที่อาจจะเกิดขึ้นได้

“สถาบันธรรมาภิบาลมหาวิทยาลัย” ซึ่งจัดตั้งขึ้นภายใต้ สถาบันคลังสมองของชาติ มูลนิธิส่งเสริมทบวงมหาวิทยาลัย ได้จัดทำหลักสูตร “กฎหมายมหาชนกับการบริหารงานมหาวิทยาลัย” ขึ้น สำหรับกรรมการสภามหาวิทยาลัย และผู้บริหารมหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เข้าอบรมมีความรู้ ความเข้าใจในหลักกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งลดความเสี่ยงของการดำเนินงาน และการปฏิบัติหน้าที่ที่อาจขัดกับกฎหมายตลอดจนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ และความเข้าใจที่ดีระหว่างกัน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายต่างๆ ที่ กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหารและบุคลากรมหาวิทยาลัย ควรทราบ เพื่อการดำเนินงานการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับวิธีปฏิบัติต่างๆ ภายใต้กฎหมาย
3. เพื่อมีความรู้ ความเข้าใจในบทบาท อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบกฎหมาย
4. เพื่อมีความรู้ความเข้าใจกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง สามารถนำไปใช้ประโยชน์เป็นแนวทางในการบริหารและพัฒนามหาวิทยาลัย ตลอดจนเป็นแนวทางในการปรับปรุงวิธีการดำเนินงานต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์ต่อบุคลากร นิสิต นักศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้อง

เนื้อหาหลักสูตร

1. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยในฐานะหน่วยงานในภาคมหาชน
2. ความเปลี่ยนแปลงของกฎหมายมหาชนที่ส่งผลกระทบต่องานบริหารมหาวิทยาลัย
3. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับระบบบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย
4. ระบบงบประมาณ การเงิน และการตรวจสอบประเมินผลมหาวิทยาลัย

รูปแบบ	การบรรยายโดยวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ (Workshop)
กลุ่มเป้าหมาย	คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหารระดับอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ศูนย์หรือหน่วยงานที่เทียบเท่า หัวหน้าภาควิชา จากสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐ และเอกชน ตลอดจนบุคลากรจากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการอุดมศึกษา

หัวข้อและวิทยากร

มหาวิทยาลัยในฐานะหน่วยงานในภาคมหาชน โดย ศาสตราจารย์ ดร.สุรพล นิติไกรพจน์ ประเด็นหลัก - แนวคิดในการเกิดขึ้นของมหาวิทยาลัยในระบบราชการ - พัฒนาการของมหาวิทยาลัยในกำกับ - ลักษณะเฉพาะและความเป็นอิสระของมหาวิทยาลัยที่แตกต่างจากหน่วยงานของรัฐรูปแบบอื่น - ระบบบริหารจัดการพิเศษและสิทธิพิเศษของมหาวิทยาลัยในฐานะองค์กรในภาคมหาชน	ความเปลี่ยนแปลงของกฎหมายมหาชนที่ส่งผลกระทบต่อ งานบริหารมหาวิทยาลัย โดย ศาสตราจารย์ ดร.สุรพล นิติไกรพจน์ ประเด็นหลัก - กฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองและการบริหารงานมหาวิทยาลัย - กฎหมายข้อมูลข่าวสารของทางราชการกับความโปร่งใสของมหาวิทยาลัย - กฎหมายความรับผิดทางละเมิดกับความรับผิดของบุคลากรมหาวิทยาลัย - กฎหมายว่าด้วยการพิจารณาอนุญาตของทางราชการกับมหาวิทยาลัย - แนวคิดว่าด้วยองค์กรตรวจสอบการใช้อำนาจกับมหาวิทยาลัย
ระบบบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยกับประเด็น ปัญหาทางกฎหมาย โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกบุญ วงศ์สวัสดิ์กุล ประเด็นหลัก - ความแตกต่างระหว่างข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัยและลูกจ้างมหาวิทยาลัย - ความแตกต่างระหว่างระบบทางบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยราชการกับมหาวิทยาลัยในกำกับ - หลักเกณฑ์การแต่งตั้ง เลื่อนตำแหน่งของบุคลากรมหาวิทยาลัยที่กำหนดโดยองค์กรกลางบริหารงานบุคคล - ปัญหาทางกฎหมายที่เกิดขึ้นในระบบบริหารบุคคลมหาวิทยาลัย - ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการสรรหา การแต่งตั้งอธิการบดี และกรรมการสภามหาวิทยาลัยในระบบอุดมศึกษาในปัจจุบัน	ระบบงบประมาณ การเงิน และการตรวจสอบประเมินผล มหาวิทยาลัย โดย ศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล ประเด็นหลัก - เกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษาในฐานะกรอบการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย - ระบบการจัดทำและพิจารณางบประมาณของมหาวิทยาลัยไทย - ระบบการประเมินมาตรฐานและประเมินผลที่เกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษา - ปัญหาในทางปฏิบัติ เกี่ยวกับระบบงบประมาณ การเงิน และการประเมินมาตรฐานมหาวิทยาลัย

ค่าลงทะเบียน 21,000 บาท ต่อ ท่าน ไม่รวมที่พัก
(สามารถติดต่อที่พัก เบอร์ติดต่อ 097-941-4916 โรงแรมเซ็นจูรี่ พาร์ค กรุงเทพมหานคร)

ระยะเวลา การอบรมหลักสูตร ใช้เวลา 3 วัน รวมการฝึกเชิงปฏิบัติการ (Workshop)

รุ่น	วัน/เดือน/ปี
LAW 2	31 สิงหาคม 2 กันยายน 2559

ติดต่อ สถาบันธรรมาภิบาลมหาวิทยาลัย ภายใต้สถาบันคลังสมองของชาติ
โทรศัพท์ : 02-640-0461 ต่อ 101, 108 (สำนักงาน)
โทรสาร : 02-640-0465 (อัตโนมัติ)
E-mail : carjhan1411@gmail.com

หลักสูตร การบริหารจัดการความต่อเนื่องของระบบงานของมหาวิทยาลัย

สำหรับผู้บริหารมหาวิทยาลัย คณะ สถาบัน กรรมการที่รับผิดชอบด้านพัฒนาระบบ BCM และผู้ที่รับผิดชอบในการพัฒนาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยขึ้น เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจหลักการ แนวทางการบริหารเบื้องต้น เพื่อความเชื่อมโยงกับการบริหารความเสี่ยงและตระหนักถึงบทบาทที่สำคัญในการสนับสนุนการพัฒนาระบบงานเพื่อส่งเสริมระบบธรรมาภิบาลในมหาวิทยาลัย รวมถึงการสร้างความรู้ความตระหนักในการบริหารจัดการตามแนวทางบริหารจัดการที่เป็นเลิศตามเกณฑ์ EdPEx พร้อมการทำ Workshop **กรณีศึกษา** เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจการบริหารจัดการความต่อเนื่องของระบบงานของมหาวิทยาลัย และ**การเยี่ยมชมศึกษาดูงานที่บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)**

รุ่น	วัน/เดือน/ปี
BCM 4	เดือนพฤศจิกายน 2559
ค่าลงทะเบียน ไม่รวมที่พัก	ราคา 15,000 บาท

หลักสูตร ธรรมาภิบาลเพื่อการพัฒนาคณะ

สำหรับ กรรมการในคณะกรรมการอำนวยการคณะ คณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการบริหารคณะ ตลอดจนคณาจารย์ที่มีความสนใจเพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการคณะ สำนักวิชา วิทยาลัย ส่วนงาน และสถาบัน ในการบริหารงาน ตลอดจน เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์เกี่ยวกับการทำหน้าที่ของคณะกรรมการคณะ สำนักวิชา วิทยาลัย สถาบันฯ ภายใต้หลักธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการอุดมศึกษาที่ดี ประกอบด้วย 9 หัวข้อพร้อมการศึกษาดูงาน ดังนี้ 1) บทบาท/ความสำคัญคณะกรรมการคณะ 2) การพัฒนาหลักสูตร 3) การบริหารงานวิจัย 4) การพัฒนาทรัพยากรบุคคล 5) การเงินและงบประมาณ 6) การพัฒนานิสิต/นักศึกษา 7) กฎหมาย 8) ความเสี่ยง และ 9) ระดมความเห็นกำหนดกลยุทธ์

รุ่น	วัน/เดือน/ปี
FGP 15	22-25 สิงหาคม 2559
ค่าลงทะเบียน ไม่รวมที่พัก	ราคา 28,500 บาท

หมายเหตุ... การจัดทำ In-House Training

ทางสถาบันธรรมาภิบาลมหาวิทยาลัย จะขอพิจารณารายละเอียดในการดำเนินการเป็นรายกรณี โดยสามารถติดต่อ คุณฉันทลักษณ์ (ผู้จัดการโครงการฯ) โดยตรง โทร 02-640-0461*101 หรือ ปรีक्षाเพิ่มเติมในรายละเอียดได้ทาง Email : carjhan1411@gmail.com